NAŠA KOMUNA

GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA — VIČ — RUDNIK

Leto VI. Ljubljana, april 1970 Številka 1

Sergej Kraigher ves dan med nami

V ČAST IN PRIJETNO DOLŽNOST JE BILO VSEM, KI SMO IMELI PRILOŽNOST SODELOVATI PRI CELODNEVNEM OBISKU SERGEJA KRAIGHERJA OBČINI VIČ-RUDNIK.

Dne 17. marca je tov. Kraigher namenil ves dan resnično delovnemu in ne le vljudnostnemu obisku naše občine. Zjutraj si je najprej ogledal tovarno Ilirija, kot eno največjih podjetij v občini. Spremljali so ga predsednik občinske skupščine ing. Slavko Korbar, predsednik mestne skupščine ing. Miha Košak, podpredsednik občinske skupščine Stane Virtič, predsednik občinske konference SZDL ing. Janez Čemažar, direktor tovarne Miro Turk ter nekateri ostali predstavniki kolektiva tovarne in občinske skupščine.

V ILIRIJI O SAMOUPRAVLJANJU

Kraigher si je z zanimanjem ogledal proizvodnjo ter se podrobneje spoznal z gospodarskim položajem in perspektivnimi načrti podjetja. Posebej aktivno je sodeloval v daljšem razgovoru s predstavniki samoupravnih organov v kolektivu in z vodilnimi in strokovnimi delavci, ki je sledil ogledu tovarne. V svoji razpravi na koncu tega razgovora je največ pozornosti namenil vprašanjem v zvezi s samoupravnimi odnosi, odgovornostjo strokovnih delavcev in izvršilnimi organi samoupravljanja v podjetju. Ob sprejemu XV. ustavnega amandmaja so bila namreč povsod zelo različna gledanja na bodočo vlogo vodilnih strokovnih delavcev in samoupravnih organov. Zato ga je posebej zanimalo, kako se ta vprašanja urejajo v kolektivu.

Med razgovorom je tudi podčrtal pomembnost integracijskih procesov v takšni ali drugačni obliki.

V OTROŠKEM VRTCU TRNOVO

Daljši čas se je Kraigher skupaj z nekaterimi družbenimi delavci v občini zadržal tudi v vzgojno varstveni ustanovi Trnovo. Vrtec je bil zgrajen šele pred kratkim in je bil prav za Dan žena izročen svojemu namenu. Skupaj so si ogledali prostore, nato pa se je Kraigher v daljšem razgovoru zanimal za vrsto vprašanj in problemov s katerimi se srečuje otroško varstvo. Upravnica te ustanove Anica List je poudarila zadovoljstvo kolektiva in staršev za skrb, ki jo družba sicer namenja temu področju, obenem pa opozorila na zaskrbljujoč problem ogromnega števila staršev, katerih otrok zaradi premajhnih kapacitet ne morejo sprejeti v ustanovo.

Soglasna ugotovitev na tem razgovoru je bila, da potrebe po otroškem varstvu tako naglo naraščajo, da s sredstvi proračunov teh problemov ne bo mogoče rešiti. Na podeželju samoiniciativno zbirajo občani velika finančna sredstva ter tako skupaj z denarjem proračuna rešujejo probleme šolstva, otroškega varstva, cest, elektrike, vodovoda itd. V Ljubljani, kjer imamo občani prav gotovo boljši življenjski standard, pa se še dokaj sramežljivo pogovarjamo o samoprispevku občanov in o prispevkih gospodarskih organizacij, da bi hitreje rešili probleme šolstva in otroškega varstva.

Z DRUŽBENIMI DELAVCI

V popoldanskem razgovoru s širšim političnim aktivom v občini je sodelovalo okrog 35 družbenih delavcev iz občine. Pogovor je zajel dokaj širok krog vprašanj in problemov. Od gospodarstva, urbanizma, zemljiške politike in komunalnega gospodarstva, kmetijstva, šolstva in otroškega varstva do dela in aktivnosti družbeno-političnih organizacij.

Skoraj največ pa smo se v razpravi zadržali na vprašanjih razvoja komunalne samouprave v občini, krajevnih skupnostih in v mestu. Velik razmah v aktivnosti in ustvarjalnem delu krajevnih skupnosti dobiva tu najbolj vidno mesto.

V bogatem prispevku, ki ga je v razpravi dal tov. Kraigher, je vlogo krajevnih skupnosti posebej podčrtal. V zvezi s tem je predvsem poudaril nujnost, da se različni interesi in problemi občanov rešujejo tam, kjer jih je mogoče z aktivnim sodelovanjem občanov najbolj učinkovito reševati. To mora biti izhodišče, kadar govorimo o tem, katere naj bodo dolžnosti in pravice krajevne skupnosti, občine ali mesta. Praksa je že pokazala, da lahko vrsto problemov najbolj uspešno rešujemo v krajevnih skupnostih in z aktivnim vključevanjem vloge krajevnih skupnosti v oblikovanje programov in politike v občini. Vsa organizacija samouprave v občini mora temeljiti na krajevni skupnosti, kot osnovi samoupravnega sistema.

Živahen razgovor, ki je trajal več ur, bi prav gotovo še ne bil zaključen, če bi k temu ne silila pozna ura. Aktiv se je razšel z željo, da bi v bodoče imeli večkrat priložnost na podoben način izmenjati mnenje z najvišjimi predstavniki republike.

D. P.

Miro Turk razkazuje visokemu gostu proizvodnjo

ŽIVEL 1. MAJ!

»NAŠA KOMUNA« ZOPET MED NAMI

Pred vami je spet vaša stara znanka — glasilo občinske konference SZDL Ljubljana-Vič-Rudnik — »Naša Komuna«. V zadnjem desetletju je ustanovljena že drugič. Ne jemljimo tega za slabost. Jemljimo za znak trdoživosti občanovih zahtev po lastnem glasilu in občinske konference SZDL, ki je kljub večjemu pomanjkanju denarja in okorelosti političnega mišljenja, ki se je od časa do časa pojavljalo v zvezi s komunikacijskimi sredstvi, vedno vztrajala pri izhajanju lista. Takratna občinska skupščina je menila, da je »Naša komuna« tudi odvečen izdatek in jo po deset minutni skupščinski razpravi »obglavila«. Prav takrat ob reformnih dilemah in kopici nejasnosti na terenu, bi lahko prav ta lista z že zelo majhno mero političnega občutka uporabili kot odlično sredstvo za množično pojasnjevavanje reformnih stališč. Seveda je tudi vprašanje, ali je »Komuna« v času svojega izhajanja, uspela opraviti med občani funkcijo, kakršno smo od nje pričakovali.

Z velikim prizadevanjem SZDL, sedanje občinske skupščine, vseh družbenopolitičnih organizacij in zagnanega entuziazma novega uredniškega odbora, je »Komuna« spet našla pot v vaše domove.

K ponovnemu rojstvu »Naše komune« je v veliki meri botrovalo spoznanje SZDL in občinske skupščine, da je občinski list nepogrešljiv, da je del sodobne politične dejavnosti. Zdaj kaže, da je do konca prodrlo spoznanje, da listi z velikimi nakladami ne morejo najti v svojih stolpcih dovolj mesta za drobne krajevne probleme, ki predstavljajo del občanovega življenja in pogosto tudi njegovo razpoloženje.

Zatorej bo »Komuna« predvsem vaš list. V delovni program lista smo vtkali prav vsa področja političnega, družbenega in gospodarskega dogajanja, ki bi kakor koli zadeval našega občana. Redno vas bomo seznanjali z delom družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine. Predvsem pa bomo nadaljevali z objavljanjem novic in problematiko iz vseh naših krajev. Postopno bomo obiskali vsako naše večje naselje. Naše stolpce bomo posvečali gospodarstvu in kmetijstvu. Vrata našega uredništva bodo vedno široko odprta vsakemu dopisniku in vsakemu dobronamernemu dopisu. Finančna sredstva za izhajanje časopisa so zagotovljena. Stroške zanj bo krila občinska konferenca SZDL.

Vse začenjamo torej znova in nujno potrebujemo vaše pomoči. Z vašim sodelovanjem bo vaš občinski list spet prihajal k vam enkrat na mesec. Prepričani smo, da ga boste sprejeli medse kot demokratično in samoupravno tribuno našega občana. Uredništvo

Občinska konferenca SZDL Ljubljana-Vič-Rudnik

čestita občanom ob 27. aprilu — občinskem prazniku, 1. maju — prazniku dela in 9.maju — prazniku osvoboditve Ljubljane.

Čestitkam se pridružujejo vse občinske družbeno-politične organizacije, predvsem pa skupščine Ljubljana-Vič-Rudnik in uredništvo Naše komune.

Mestna in univerzitetna knjižnica LJUBLJANA

PO 2037/1978

Smernice občinskega proračuna v letu 1970

SKUPŠČINA OBČINE JE NA SEJI OBEH ZBOROV 26. MARCA RAZPRAVLJALA O DOKONČNEM PREDLOGU PRORAČUNA IN SMERNICAH RAZVOJA GOSPODARSTVA IN DRUŽBENIH SLUŽB V TEKOČEM LETU TER JIH SPREJELA.

Proračun je v teku obravnave in sprejemanja prav v tem letu doživel še prav posebno obširno javno razpravo. Prve priprave predloga so se pričele že v novembru minulega leta z namenom, da bi vendarle enkrat proračun sprejeli pred iztekom leta za naslednje leto za katerega velja. Tako naj bi finansiranje in dejavnost potekala normalno že takoj ob začetku leta. Toda tudi v tem letu nam ni uspelo prekiniti ustaljeno in splošno prakso sprejemanja proračuna z zakasnitvijo, to je že globoko v letu za katerega velja. Do tega je prišlo zaradi sovpadanja priprave proračuna s pripravo statuta občine in mesta, pri čemer je bila za oboje potrebna javna razprava.

UPOŠTEVANI PREDLOGI OBČANOV

Predlog proračuna je bil obravnavan na zborih volivcev, v krajevnih skupnostih in skupščinskih svetih, v družbeno-političnih organizacijah ter društvih. Po končani javni obravnavi so bili zbrani vsi predlogi. Svet za finance je usklajeval razporeditev proračunskih sredstev tako, da je predloge upošteval v čim večji možni meri. Tako usklajeni predlog so organi skupščine ponovno obravnavali; kot skupen predlog vseh področnih svetov skupščine, ga je svet za finance predložil v dokončni sprejem.

Sprejeti proračun zagotavlja celotnemu sklopu družbene potrošnje v okviru predvidenih sredstev dokaj ugodno rast.

Vsaki posamezni dejavnosti je dodeljenih več sredstev kot so jih imele v minulem letu. Zanimivo je, da so stopnje rasti med njimi zelo različne. Ni običajnega, da tako rečemo, ustaljenega proračunskega, proporcionalno enotnega porasta, »da bi bilo čim manj problemov«.

Zanimivo je, da nima nobena od posameznih dejavnosti v predvidenih sredstvih porasta, določenega v višini, ki bi bila približno enaka poprečni rasti celotnega proračuna. V mejah možnosti so namreč zastopane precej različno, tiste ki so bolj deficitarne, imajo precej močnejšo rast, druge manjšo.

DINAR V KRAJEVNI SKUPNOSTI RODI 2 DINARJA

Prizadevanja so šla v smeri, da se da najpomembnejše mesto v proračunu dejavnostim krajevne skupnosti, investicijam v šolstvo in otroško varstvo ter investicijam na področju gradenj in rekonstrukcij ulic, cest in cestnih objektov.

Dejavnosti krajevnih skupnosti je namenjnih skoraj 200 milijonov starih dinarjev, kar je za 31 % več kot v minulem letu. S tem so potrjena prizadevanja za zagotovitev primernejše materialne osnove za delo osnovnih organizacij družbene samouprave. V vseh razpravah je bilo prisotno prepričanje, da je takšna politika reševanja problemov v krajevnih skupnostih lahko dejansko najbolj učinkovita, saj dinar, porabljen za investicije pri krajevnih skupnosti, da dva, tri in več dinarjev.

306.000 DINARJEV VEČ ZA KS

Zanimivo je, da so se sredstva, namenjena za dejavnost krajevnih skupnosti po predlogih javne razprave od prvotno predvidenih, povečala kar za 16 %, oziroma za 306 tisoč novih dinarjev. Povečana so bila tudi sredstva, namenjena kulturno-prosvetni dejavnosti in za dotacijo Slovenskemu etnografskemu muzeju kot prispevek pri urejanju gradu Lisičje nad Škofljico. Dotacija znaša 30.000 din, skupna sredstva proračuna namenjena kulturno prosvetni dejavnosti pa so, glede na lansko potrošnjo, povečana za 59 %.

Na predlog posameznih zborov volivcev so bila povečana sredstva za potrebe socialnega skrbstva, namenjena za družbeno pomoč socialno šibkim za šolanje. Povečanje znaša 30.000 din, porast skupnih sredstev socialnega skrbstva pa znaša v primerjavi z minulim letom, 19 %.

51 % VEČ ZA ŠOLE IN VRTCE

Za gradnjo šol in vrtcev je namenjeno neposredno iz proračuna 7,870.000 starih dinarjev ali za 51 % več kot v minulem letu. Ta sredstva bodo dopolnjena še z namenskimi sredstvi za gradnjo vrtcev, ki se zbirajo iz sredstev otroških dodatkov pri Temeljni izobraževalni skupnosti in bančnimi krediti. Ker pa so te gradnje zelo drage in ker je deficitarnost na tem področju zelo velika, uspevamo kljub sorazmerno velikim vlaganjem, le počasi uresničevati pred leti sprejeti program gradenj šol in vrtcev.

HITREJE UREDITI CESTE

Skupščina je sprejela tudi nalogo, da v čim krajšem času odpravi slabo stanje ulic in cest. V tem letu bo vloženih v rekonstrukcijo cest in ulic ter za njihovo boljše vzdrževanje skupaj približno 200 milijonov, kar je za 20 % več kot v minulem letu.

Ker za izvajanje programa rekonstrukcij in gradnje cest ter mestnih ulic ne zadoščajo sredstva prispevka za uporabo mestnega zemljišča in sredstva, ki jih za ta namen zagotavlja skupščina iz proračuna, si skupščina prizadeva angažirati tudi čimveč bančnih sredstev z najemanjem posojil.

V ta namen so bila namensko vezana pri Kreditni banki sredstva presežka proračuna leta 1969 zato, da dobi v tekočem letu skupščina le-ta sredstva, povečana še s posojilom, kar znaša 4,550 tisoč dinarjev. Mimo tega je skupščina sklenila, da zaprosi banko še za dodatno posojilo v višini 180.000 novih dinarjev za rekonstrukcijo cest in ulic v občini.

DODATNI SAMOPRISPEVEK OBČANOV

Ker je deficitarnost na navedenih področjih tako zaradi splošnega zaostajanja v preteklem obdobju kot tudi zaradi hitrega doseljevanja in gradnje stanovanj zelo velika, se je ponovno pokazalo v vseh razpravah ob sprejemanju proračuna, da redni sistem proračunskega finansiranja ne more v celoti zagotoviti hitrega napredka in učinkovitega izboljšanja stanja. Zato je bilo zelo pogosto poudarjeno stališče, da bi bilo treba tudi v Ljubljani in v naši občini pripraviti programe za zbiranje sredstev z dodatnim samoprispevkom za gradnjo šol, vrtcev ter za asfaltiranje mestnih ulic in cest.

Pavle Brglez

Panorama Velikih Lašč

Ocena javne razprave

o osnutku statuta občine Ljubljana-Vič-Rudnik in osnutku statuta mesta Ljubljane

Javna razprava o ljubljanskem komunalnem sistemu se je pravzaprav pričela že v letu 1967, ko so bili dani v javnost naslednji variantni predlogi za družbenopolitično ureditev Ljubljane:

1. mesto kot samoupravna skupnost in pet občin,

2. združitev dosedanjih petih občin v eno občino,

3. združitev mestnega območja dosedanjih petih občin v eno občino in ločitev okolice mesta,

4. pet občin in mesto kot družbenopolitična skupnost, ki si dele funkcije temeljne družbenopolitične skupnosti, to je občine.

Drugo in tretjo varianto so občani v takratni javni razpravi odločno zavrnili, letos obravnavani in potrjeni statuti pa imajo izhodišče v četrti varianti. Javna razprava je nedvomno potrdila, da večina občanov sprejema tako komunalno ureditev kot je bila predložena v osnutkih statutov in na podlagi katerih je za upravljanje skupnih mestnih zadev pristojno mesto, za vse druge zadeve pa občine. Splošna ocena zborov volivcev in razprave v našem izvršnem odboru je bila, naj se vnaprej ne dela reorganizacij na silo, temveč študijsko in argumentirano. Občanom je najvažnejše, da naj bo katerakoli upravna služba s svojim delom učinkovita, če se pa pokaže nasprotno, so nujni ukrepi v smeri reorganizacije. Ob tem pa ne sprejemamo tisto politiko, ki vodi v anarhijo, marveč smo za organizirano demokracijo.

V tej ugotovitvi ter v upoštevanju osmih bistvenih predlogov z večine zborov volivcev in zborov delovnih ljudi za popravke v osnutku mestnega statuta in nad 30 bistvenih predlogov za popravke občinskega statuta in v upoštevanju 4,77 % udeležbe volivcev na njihovih zborih, se zrcali uspešnost javne razprave o statutih v naši občini.

Omeniti tudi moram, da gre v veliki meri zasluga za uspešnost zborov volivcev prav družbenopolitičnim delavcem v krajevnih skupnostih in občinskih forumih ter odbornikom občinske in mestne skupščine, ki so se že pred zbori volivcev posvetovali o posameznih statutarnih določilih in predlogih za razpravo. Udeležba na zborih volivcev je znašala povprečno 64 volivcev na en zbor.

Na podlagi zgoraj navedenih dejstev in z upoštevanjem stališč formiranih na seji občinske konference SZDL, na seji kluba odbornikov ter na sejah četrtnih konferenc ZK, je izvršni odbor občinske organizacije SZDL ostro obsodil poizkuse nekaterih novinarjev, da s pavšalnim ocenjevanjem in sklicevanjem na namensko formiran sestanek odbornikov mestne skupščine in direktorjev nekaterih delovnih organizacij, razvrednotijo uspešnost zborov volivcev in prizadevnost odbornikov in drugih, ki so se na razpravo temeljito pripravili.

Nosilec javne razprave je bila Socialistična zveza. Prav zato je predsedstvo mestne konference SZDL Ljubljana sprejelo akcijski program javne razprave o osnutkih statutov, ki smo ga v občinski organizaciji SZDL v celoti uresničili. Z istim programom iz svojega delovnega področja so se strinjali tudi predstavniki mestnega sindikalnega sveta in se obvezali, da organizirajo javno razpravo v delovnih organizacijah. Zborov delovnih ljudi v delovnih organizacijah naše občine je bilo samo 11 (42 %). Spričo tega so člani izvršnega odbora obsodili malomarno opravljeno delo mestnega sindikalnega sveta Ljubljana in odbornikov zborov delovnih skupnosti občine Ljubljana-Vič-Rudnik.

Vse kaže, da je uresničenje raznih dogovorov na nivoju mestnih organizacij obveznost samo za nekatere. Slabo opravljeno delo očitno ruši nove kvalitete delovanja družbenopolitičnih organizacij, na katere smo se sklicevali ob dosedanjih reorganizacijah s ciljem, da jih dosegamo z družbenim dogovorom.

Bine Lenaršišč

Tobačna tovarna Ljubljana

želi ob občinskem prazniku ter prazniku dela prijetno praznovanje.

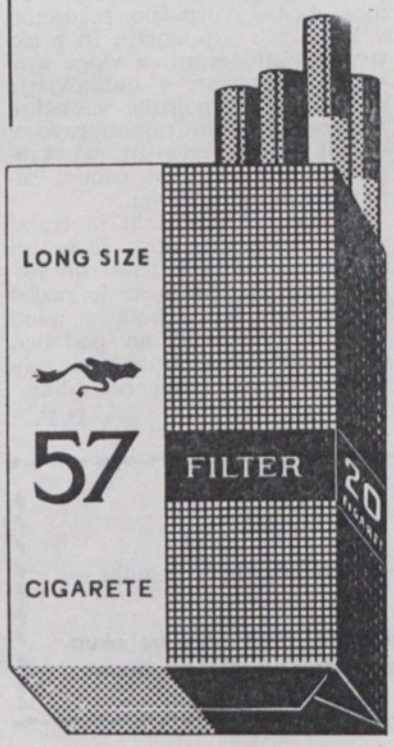

PROSLAVA

OBČINSKEGA PRAZNIKA OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK 27. APRILA.

Osrednja proslava občinskega praznika bo v nedeljo, dne 26. aprila 1970 ob 11. uri v Preserju.

Program proslave je naslednji:

1. Zbor Krimskega odreda;

2. Slavnostna seja SOb Ljubljana Vič-Rudnik:
— pozdravni govor, podelitev nagrad Osvobodilne Fronte, podelitev odlikovanj, sprejem odločbe o poimenovanju osnovne šole Preserje po Krimskem odredu, razvitje pionirskega prapora, odkritje doprsnega kipa Jožeta Molka - Puntarja, otvoritev telovadnice.

3. Kulturni program:
— godba na pihala, mladinski pevski zbor osnovne šole Preserje, harmonikarski orkester Glasbene šole Vič-Rudnik, vaški oktet Preserje, recitator Franček Drofenik, član mestnega gledališča.

4. Otvoritev prenovljene — asfaltirane ceste skozi naselje Preserje.

Po programu bo partizansko srečanje v Preserju.

Prireditveni odbor vabi vse borce in aktiviste območja občine, da se udeležijo te proslave. Posebno vabi vse člane Krimskega odreda, da pridejo na zborno mesto v Preserju.

Nekaj misli o delu in uspehih krajevnih skupnosti in razvijanju krajevne samouprave

Okrepiti krajevno samoupravo

Doseženi uspehi in rezultati dela krajevnih skupnosti ter vse večji interes občanov za razvoj krajevne samouprave nam dovolj jasno dokazuje, da smo dosegli tako stopnjo razvoja, da bo potrebno čimpreje pristopiti k jasnejši formulaciji in obdelavi statutov ter opredelitvi nadaljnje vloge in dela krajevnih skupnosti. Interes občanov za uresničevanje programskega razvoja občin ter njihov interes, da se poveča njihov vpliv na politiko razdeljevanja sredstev za skupno potrošnjo v občini, zlasti pa na delovanje komunalnih organizacij, stanovanjskega podjetja in občinske uprave nas postavlja pred odgovorne nadaljnje naloge in razmišljanja, kako zagotoviti, razvijati in organizirati delo v krajevni skupnosti.

Pretekli zbori volivcev v Krajevni skupnosti »Milan Česnik« številčna udeležba in vsebinska razprava jasno dokazujeta, da želijo občani povečati vpliv na razdeljevanje sredstev za skupno potrošnjo v občini ter polaganje računa o uporabi sredstev. Tehtne so bile pripombe, da bi se moral proračun oblikovati od zahtev in programov krajevnih skupnosti, kar v današnji praksi nismo uspeli popolnoma uresničiti. O delnem vplivu na razdelitev in uporabo sredstev lahko govorimo le o razdelitvi sredstev za uporabo mestnega zemljišča za katerega so na podlagi srednjeročnih programov sklenjeni dogovori med krajevnimi skupnostmi in stališčem občinske skupščine.

Zelo kritične so bile tudi pripombe na delo komunalne organizacije in komunalnega sklada. Nedokončane komunalne ureditve pri gradnji novih sosesk, za katere so bila investicijska sredstva predvidena, ne pa realizirana, so vzrok večletnih pritožb prizadetih občanov in razprav na zborih volivcev. Kot primer navajam kare med Tržaško c. — Jadransko — Vrhovnikovo in Jamovo ulico. Zato je zadnji zbor volivcev zahteval, da te organizacije splošno družbenega pomena, polagajo tudi občanom vsako leto obračun o svojem delu, predvsem za komunalno podjetje Vič — Komunalni sklad in o potrošnji občinskega proračuna ter uporabi sredstev ostalih finančnih načrtov.

Eden od zelo perečih problemov je vsekakor otroško in socialno varstvo. Zmogljivost vrtca je premajhna. Sredstev za gradnjo novega vrtca ni. V krajevni skupnosti smo razmišljali o tem problemu in zavzeli stališče, da je rešitev tega vprašanja mogoča le v okviru celotne Ljubljane. Tako stališče utemeljujemo s tem, da je marsikatera krajevna skupnost rešila to vprašanje samo z družbenimi sredstvi in ne bi bilo pravično, da le del občanov mesta obremenimo s samoprispevkom.

Nezadostna materialna in finačna sredstva, ki jih dobivajo krajevne skupnosti za svojo redno dejavnost, so predmet razprav na vseh sestankih, konferencah in zborih volivcev. Zato je nujno čimpreje priti do sistemske rešitve in priti do trdnejših virov financiranja dejavnosti krajevnih skupnosti. V naši krajevni skupnosti smatramo, da naj bi stalnejši vir dohodkov bili občinski proračun, deloma skladi in samoprispevek občanov v skladu s programom dela in samoupravnem dogovoru občanov. V tem pogledu so izvenmestne krajevne skupnosti dosegle pomembnejše uspehe, ker prebivalci posameznih naselij za zadovoljitev skupnih potreb združujejo svoja sredstva, sredstva delovnih organizacij in občine na podlagi skupnih medsebojnih dogovorov.

Izredni napredek smo dosegli glede reševanja krajevnih problemov predvsem v povezovanju ter medsebojnem sodelovanju med občinskimi odborniki, svetom krajevne skupnosti in zbori volivcev, s čemer uveljavljamo močnejši vpliv občanov na politiko občinske skupščine. Še tesnejša povezava pa bi bila, če bi imela krajevna skupnost večje sodelovanje s sveti občinske skupščine.

Organizacija vseljudske obrambe in civilna zaščita je trenutno najzahtevnejša naloga v krajevni skupnosti. Da smo lahko formirali vse enote civilne zaščite, smo imeli razgovore z več sto občani, izmed katerih smo lahko izbrali tiste, ki niso vključeni v enote civilne zaščite delovnih organizacij ali nimajo vojnega razporeda. Delo in organizacija civilne zaščite nujno zahteva stalni stik s člani enot. Čeprav smo v finančnem načrtu predvideli v posebnem poglavju to dejavnost, v občinskem proračunu ni zato predvidenih sredstev. Zato smatramo, da mora mestna skupščina v ta namen odobriti potrebna sredstva.

ANTON KOŠIR

Iz zapisnikov zborov volivcev

NEPTUNOV VODNJAK RAZPADA

Neptunov vodnjak v Polhovem Gradcu kliče po obnovitvi. Zbor volivcev v tem kraju se vprašuje, kaj je s sredstvi, ki jih je občinska skupščina že dve leti zaporedoma zagotovila v svojem proračunu. Sredstva je že dobil Zavod za spomeniško varstvo, vendar ta s pričetkom obnovitvenih del zavlačuje.

PREHITRI AVTOMOBILISTI

Skozi Škofljico drvi na dan stotine in stotine motornih vozil. Pogosto vozijo tudi hitreje kot to dovoljujejo cestno prometni predpisi. Pristojen komunalni organ bi moral poskrbeti za večjo tablo, ki naj bi opozarjala voznike, da zmanjšajo hitrost svojih vozil. Blizu križišča na Škofljici bi bilo treba namestiti tudi semafor z utripajočim znakom za počasno vožnjo. Zaradi takih prometnih »drobnarij« ne morejo prebivalci Škofljice iz leta v leto plačevati krvnega davka.

ŠOLA V ŠKOFLJICI JE PREMAJHNA

Pred dvajsetimi leti zgrajena 4-razredna šola v Škofljici postaja vse bolj premajhna. Za sto otrok, kolikor jih je tedaj obiskovalo šolo, je le-ta povsem zadoščala. Zdaj, ko je z novimi naselji naraslo število otrok na 260, je postalo šolsko poslopje pretesno. Število otrok še narašča. Ker je v sedanjih prostorih pouk otežkočen, je treba misliti na gradnjo nove in funkcionalne šole. Čeprav so bili že pred nekaj leti izdelani načrti za dozidavo šole, vendar menijo volivci, da to ne bi bila dobra rešitev. Sedanje šolske prostore bi lahko uporabili za učiteljska stanovanja ali za potrebe družbenopolitičnih organizacij. Prebivalci Škofljice menijo, naj bi bila nova šola v Pevševi dolini.

NA BRDU KANALIZACIJO

Še pred nekaj leti je bilo Brdo predmestno naselje z nekaj hišami in slabimi prometnimi zvezami. Prava »eksplozija« novih gradenj pa je našla ljudi in tudi občino nepripravljeno. Ob novih gradnjah se ta nepripravljenost kaže tudi na komunalni ureditvi. Približno 2000 prebivalcev Brda in približno 400 oskrbovancev na Bokalcah najbolj občutijo pomanjkanje kanalizacije. V tem delu naše občine imajo prebivalci še greznice, ki ne ustrezajo tako velikemu naselju. Del fekalnih voda se odteka v obcestne jarke, kar lahko povzroči okužbe. Čeprav je za Brdo že izdelan načrt za ureditev kanalizacije, ga mestna kanalizacija ni vključila v svoj petletni program.

SNAGA NA BRDU?

Upajmo, da bo vprašanje odvoza smeti z Brda kmalu rešeno. S »Snago« že tečejo razgovori, ki pa so se zataknili pri denarju. Podjetje »Snaga« namreč želi, da bi občani tega naselja plačevali posode za smeti, ti pa pravijo, da so pripravljeni plačati »Snagi« le usluge. »Smetnjaki« pravijo »so osnovno sredstvo ‚Snage', zakaj bi jih torej plačevali potrošniki.«

Panorama Horjula

Ob sprejemu novega statuta občine Ljubljana Vič-Rudnik in mesta Ljubljana

Statuti - del našega življenja

Občinska skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik je na skupni seji splošnega zbora in zbora delovne skupnosti dne 9. aprila 1970 sprejela nov statut občine — temeljno listino naših občanov. Nekaj dni kasneje, dne 13. aprila 1970 je tak temeljni akt sprejela tudi mestna skupščina za mesto Ljubljana.

Inž. Slavko Korbar, predsednik občinske skupščine Ljubljana Vič-Rudnik

Oba akta odražata doseženo stopnjo družbeno-ekonomskih odnosov na tem območju in na osnovi 18. amandmaja k republiški ustavi, ki uvaja specifično družbeno-politično skupnost v mestu, razdeljenem na občine, enotno in sinhronizirano urejata vsa osnovna vprašanja v zvezi z izvrševanjem pravic in dolžnosti te skupnosti, organizacijo in funkcioniranje samoupravnega sistema in način dela.

V razvoju komunalnega sistema v Ljubljani se je po več kot 10-letnem obdobju, v katerem se vse bolj utrjuje samoupravna komponenta delovanja občine in potekajo živahni procesi njene deetatizacije, ustanovila družbeno-politična skupnost, ki jo predstavljajo ljubljanske občine in mesto. Uveljavljen je torej sistem, ki bo na osnovi vsklajenih statutov omogočal enotno reševanje vseh tistih zadev, ki so skupnega pomena za celoto, zlasti za mesto preko mestne skupščine in istočasno bolj učinkovito diferencirano reševanje vseh drugih družbenih vprašanj in življenjskih problemov občanov preko občinskih skupščin.

S tem je zaključeno obdobje večletnih statutarnih razprav v Ljubljani, pri čemer je bila najživahnejša zlasti zadnja javna razprava, katere rezultat sta novi statut občine in mesta. V tej razpravi so nosilci skrajnostnih tendenc doživeli grenko razočaranje in ostali praznih rok, zakaj časi obsolutne centralizacije in koncentracije sredstev in oblasti ali razdrobljenega reševanja problemov, so bili še preveč živo pred očmi velike večine občanov. Odprta so pota nadaljnjemu procesu samoupravne preobrazbe občine in mesta in dane večje možnosti za hitrejši in skladnejši družbeno-ekonomski razvoj tega območja.

Iz teh malih ustav občine in mesta veje duh celotnega sistema samoupravljanja, ki smo ga v tem času ustvarili v Jugoslaviji in na katerem je zgrajena naša samoupravljalska družba in neposredna demokracija.

Statut občine Ljubljana Vič-Rudnik predvsem določa — v okviru ustave in zakonov — uresničevanje vseh tistih pravic in dolžnosti občine, ki niso s statutom mesta opredeljene kot zadeve skupnega pomena za mesto; — določa sodelovanje občine ter njenih organov pri urejanju zadev, ki so skupnega pomena za mesto; — ureja odnose med občani, delovnimi in drugimi organizacijami pri odločanju o vprašanjih, ki so zanje skupnega pomena; — zagotavlja javnost dela organov in organizacij v občini; — skrbi za skladen razvoj gospodarstva in družbenih dejavnosti, ki so neposrednega pomena za delo in življenje občanov; — skrbi za nadaljnjo krepitev materialne osnove krajevnih skupnosti in hitrejše reševanje problematike naselij ter zagotavlja nadaljnje razvijanje sistema družbenega samoupravljanja na vseh področjih družbeno-ekonomskega življenja občine.

V novem statutu so upoštevane tudi vse spremembe, ki so posledica burnega družbeno-ekonomskega razvoja zadnjih let. Tu mislim zlasti na tiste spremembe, ki jih je povzročila uvedba družbene in gospodarske reforme, ki je zahtevala odpravo mnogih zastarelih in neživljenjskih določil prejšnjega statuta. V tem okviru je zlasti pomemben spremenjen položaj podjetij, najsi bo glede planiranja, sprejemanja proizvodnih odločitev, samoupravnih aktov, kadrovanja direktorjev itd. v smeri njihove samoupravne avtonomnosti. Posebej je bilo treba obdelati vse novo nastale odnose do samoupravnih interesnih skupnosti kot so temeljno izobraževalna skupnost, skupnost otroškega varstva itd. upoštevajoč, da mnoge stvari niso še v celoti dodelane in urejene.

V bližnji preteklosti so se menjali tudi pogledi na družbeno načrtovanje, pri čemer so se mnoge določbe starih statutov pokazale v novih pogojih za nesprejemljive, zato smo jih v praksi že zanemarjali. Te odnose je bilo treba obdelati v novem statutu ustrezno sedanjemu ekonomskemu sistemu, s tržiščem kot osnovnim regulativom in zadržati pri tem splošno usmerjevalno funkcijo občine.

V času nastajanja novega statuta je prišlo do mnogih korakov v smeri opuščanja administrativno-proračunskega sistema in do vnašanja novih elementov glede finansiranja nih družbenih področij — zlasti na podlagi programov dela in njihovega ustreznega vrednotenja.

Seveda sedanje stanje prav gotovo ni zadnja beseda o tem in v tem smislu je treba gledati tudi na ustrezna določila novega statuta. Ta ugotovitev je pomembna predvsem glede finansiranja krajevnih skupnosti še posebej, ker je razvoj krajevne samouprave kot vsake druge tesno povezan s svojo materialno osnovo. Statutarna določila urejajo to problematiko, seveda na podlagi sedanjega stanja in odnosov.

Novi statut je tu. Ni ga potrebno uresničiti v praksi ali ga šele uveljaviti v vsakodnevno življenje, ker je pač zrasel iz vsakodnevne družbene prakse in iz obstoječih družbeno socialističnih odnosov. Imamo ga, da nam pomaga razreševati mnoga družbena vprašanja sedanjega časa. Zato je tako naš, je del družbenega življenja, v katerem živimo in ki ga razvijamo naprej.

Inž. Slavko Korbar

Stanje in problemi zdravstvene službe v naši občini ali pa zdravje naših občanov

(Razgovor našega sodelavca Slavka Kobeta z vodjem zdravstvene službe dr. Milanom Hodaličem)

1. Vprašanje: Kako ocenjujete razvoj zdravstvene službe v naši občini po njeni reorganizaciji? Katere in kakšne so pozitivne posledice te reorganizacije in kje obstajajo še določene pomanjkljivosti?

Odgovor: Vaše vprašanje bi lahko posplošili za območje vsega mesta, kjer smo reorganizacijo tudi že izvedli. Toda, če upoštevamo samo našo občino, potem bi povedal tole:

Na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik je zdravstveno varstvo občana nazadovalo že precej pred integracijo. Ko je bilo treba zaradi reforme stisniti pas, se je to najbolj poznalo na zdravstvu, prosveti in kulturi. Zdravstvo v naši občini pa je bilo še zaradi neke druge okoliščine na slabšem. Občina je kot veste, precej obsežna in meri več kot 540 km². To dejstvo posredno vpliva na višino stroškov, kajti naš bivši zdravstveni dom Vič-Rudnik je moral na tem velikem teritoriju organizirati vse službe od dela v ambulanti, do dežurne službe, cepljenj in zdravstveno-posvetovalne službe. Pri tem pa je plačnik, to je zavod za socialno zavarovanje Ljubljana stalno vztrajal na stališču, da morajo na območju mesta Ljubljane veljati iste cene. No, Ljubljana pa je bila tudi občina Center z 8 km² in tudi Vič-Rudnik kot sem že dejal s 540 km². Kljub temu pa dokler se ni stanje okoli plačila storitev zdravstvenega varstva tako zaostrilo, so imeli občani naše občine pri manjšem številu naseljenih, več zdravnikov na razpolago kot jih imajo danes. V času najhujšega zategovanja pasu, smo morali ukiniti okulistično ambulanto, v kateri je bila čakalna doba največ 14 dni (danes je na Polikliniki nad 3 mesece), potem otološko ter dermatološko ambulanto. Tudi preventivi ni bilo prizanešeno. Predvsem smo morali po zunanjih posvetovalnicah skrčiti število ur na zadnji, možni minimum. Takšno stanje je podedoval integrirani zdravstveni dom Ljubljana, ki seveda zaradi pičlo odmerjenih sredstev tudi ni mogel storiti čudeža. Po integraciji je ostalo število ordinacijskih ur skoraj nespremenjeno, če pri tem seveda ne upoštevamo, da se je število občanov zaradi priseljevanja v novo zgrajene stanovanjske četrti, še povečalo. Kar pa zadeva samo integracijo, bi povedal tole:

Vsi, ki smo jo idejno pripravljali, med temi sem bil tudi jaz, smo si obetali predvsem napredek zaradi strokovne integracije ter manj zaradi administrativne. Na žalost v tem hotenju nismo popolnoma uspeli, kajti naravni zakon je, da se mora pri tako velikih zavodih kot je ZD Ljubljana, povečati administracijo zaradi komunikacijskih sistemov. Počasi uspevamo, da se vse službe v novem zdravstvenem domu približujejo enotni medicinski doktrini, v čemer vsekakor vidim napredek.

2. Vprašanje: Občani so na nekaterih nedavnih zborih volivcev izražali nezadovoljstvo predvsem nad še dolgo čakalno dobo tako v ambulantah splošne prakse kot tudi v specialističnih ambulantah. Kako bi lahko po vašem mnenju, če že ne povsem, pa vsaj do največje možne mere odpravili to upravičeno nezadovoljstvo občanov — zavarovancev? So morda po vašem mnenju vzroki za še dolgo čakalno dobo pomanjkanje strokovnih kadrov, prostorov in podobno, ali so ti vzroki drugje?

Odgovor: Čakanje v ordinacijah je danes največja rana našega zdravstva. Toda problem je preveč kompleksen, da bi ga rešili kar tako mimogrede v obliki odgovora. Čakanja v celoti ne bo moč odpraviti nikoli, kajti bolezen ima to slabo lastnost, da noče nikoli izbruhniti po naprej določenem programu. In če zboli več ljudi hkrati, bodo morali vedno, v vsakem primeru, v vsaki družbi in v vsakem sistemu malo počakati. Seveda pa bi se dalo z boljšo organizacijo, večjim številom zdravstvenih kadrov, z večjim številom ordinacij, to čakanje odpraviti do najmanjše možne mere. Toda za to večje število je potreben denar, potrebno je veliko denarja. Tega ni in tako pridemo do tiste zgodbe o možnarjih in cesarju, ko bi morali možnarji ob njegovem prihodu streljati, pa niso. Na vprašanje, zakaj niso, je odgovoril župan: »da nismo streljali, smo imeli 99 vzrokov. Prvi med njimi je, nismo imeli smodnika«. Vidite, tako tudi nam manjka pri 99 vzrokih za boljše zdravstvo tisti prvi: »nimamo dovolj denarja«. Mogoče le s to razliko, da bi se dalo v zdravstvu kljub temu s pametnimi reorganizacijskimi prijemi spremeniti marsikaj. Tako glomazna in brezplodna administracija, ki jo zahteva zavod za socialno zavarovanje in še vrsta drugih činiteljev, pisanje nakazil na primer za denar za obolelega zavarovanca, gotovo ne sodi v ambulanto splošne prakse, stane nedvoumno precej. Na drugi strani pa imamo premalo splošnih zdravnikov.

Morda samo še kot nameček k temu vprašanju: ko se v urbanističnem smislu planira novo naselje, se pri tem skoraj vedno pozablja na zdravstvo in njegovo dejavnost. To menda izvira še iz tistih časov, ko so nekateri mislili, da so bivši zdravstveni domovi, ki smo jih zgradili v Ljubljani tako veliki in tako luksuzni, da se nam sto let ne bo treba ukvarjati s tem vprašanjem. V resnici pa so bili že ob zgraditvi nekateri zdravstveni domovi funkcionalno premajhni za naloge, ki so bile pred njimi.

3. Vprašanje: Kaj lahko po vašem mnenju pričakujejo občani v novem sistemu zdravstva in zdravstvenega zavarovanja? Mislim na zakonske osnutke o zdravstvu in zdravstvenem zavarovanju ter o obveznem obsegu zdravstvenega varstva?

Odgovor: Novi zakon — tako menim — ne prinaša v tem pogledu kakih večjih izboljšav. Prej bi dejal, da je zakonodajalec skušal obseg zdravstvenega varstva skrčiti. Toda tudi novi zakon, po mojem mnenju, ne more rešiti diskrepance, ki obstaja vse od osvoboditve pa do danes med pravicami zavarovancev in denarjem, ki ga imamo na razpolago za uresničitev teh pravic. Zadnji zakonski osnutek, ki je že bil v razpravi v skupščini SR Slovenije, se je le nekoliko približal dejstvu, da si lahko privoščimo le tako zdravstveno varstvo, kolikor imamo zanj denarja, čeprav je tudi v novem zakonu precej deklarativnih postavk, ki še nimajo zagotovljene trdne finančne osnove. Morda bi bilo o vsem tem tudi preuranjeno soditi, kajti danes še nihče ne more predvidevati vsega, kar bo v novem zakonu dokončno postavljeno.

4. vprašanje: Na kraju dr. Hodalič, še povsem strokovno vprašanje: kakšno je zdravstveno stanje občanov v naši občini? V tej zvezi nas še posebej zanima, kako skrbijo gospodarske organizacije v naši občini za preventivno zdravstveno varstvo svojih delavcev, da bi na minimum omejile obratne nesreče in poklicna obolenja?

Odgovor: Zdravstveno stanje naših občanov se v bistvu ne razlikuje od zdravstvenega stanja v drugih ljubljanskih občinah. Morda smo glede tega nekoliko na slabšem zaradi tega, ker je v naši občini procentualno večje število kmečkih prebivalcev kot drugje. Za kmečko zdravstveno zavarovanje pa vemo, da se nikakor ne more izkopati iz finančnih težav in da nudi svojim varovancem manj pravic kot jih nudi delavsko zavarovanje.

Obolevnost otrok, šolskih in predšolskih, je približno enaka kot po drugih občinah. Zato o kakšni posebni, specifični obolevnostni sliki naših občanov ne moremo govoriti.

Kar pa zadeva vaše vprašanje glede skrbi gospodarskih organizacij za zdravstveno varstvo delavcev, moram le-te brez dvoma pohvaliti tako glede razumevanja, ki ga imajo za zdravstvo kot glede števila takoimenovanih prednostnih ordinacij za svoje delavce. V občini skoraj ni večjega podjetja, ki še ne bi imelo svojega pooblaščenega zdravnika, ali ki se ne bi najintenzivnejše pripravljalo na to, da ga dobi. To je vsekakor pohvalno, posebno še zaradi tega, ker imam občutek, da prihaja v delovne kolektive vse bolj zavest, da je lahko le zdrav proizvajalec dober proizvajalec. Glede preprečevanja nesreč pri delu smo precej napredovali z nastavitvami tako imenovanih varnostnih tehnikov oz. inženirjev v podjetju. Na žalost pa kljub temu, da vemo, da botruje alkohol velikemu odstotku nesreč pri delu, nismo uspeli, da bi se bifeji in male pivnice zjutraj odpirale šele potem, ko bi bili delavci že na delu.

Zdravstveni dom Vič

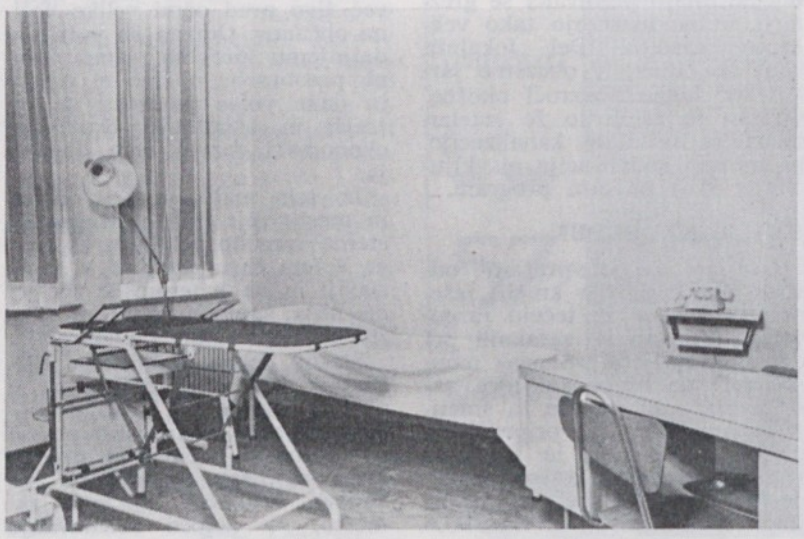

Notranjost zdravstvenega doma

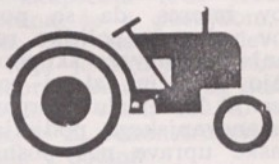

Delovni kolektiv

Agrokombinata Barje

želi za občinski praznik — 27. april ter za praznik dela — 1. maj vsem članom kolektiva in vsem občanom ter poslovnim partnerjem obilo uspeha pri delu.

Utensilia

TOVARNA TEKSTILNIH POTREBŠČIN

LJUBLJANA, Dolenjska c. 83

Oskrbujemo tekstilno industrijo s kvalitetnimi tkalskimi in predilniškimi utenzilijami doma in po svetu.

Za občinski praznik in praznik dela čestitamo vsem občanom in poslovnim prijateljem in jim želimo še več uspehov.

Silvaprodukt

LJUBLJANA, Dolenjska c. 42

Ob občinskem prazniku ter prazniku dela želimo vsem občanom ter poslovnim prijateljem mnogo delovnih uspehov.

Kmetovalci — za potrošnika več mleka, mesa in kruha

30 % PREBIVALCEV NAŠE OBČINE SE UKVARJA S KMETIJSTVOM — ODPRAVITI JE TREBA POMANJKLJIVOSTI DO KMETOV — KMETOVALCI IMAJO VEČ KOT 200 TRAKTORJEV — ZNOVA KMETIJSKO POSPEŠEVALNE SLUŽBE — NAJUGODNEJŠI POGOJI ZA ŽIVINOREJO — KMETOVALCI — SAMOUPRAVLJALCI — ZAGOTOVLJEN ODKUP KMETIJSKIH PROIZVODOV —

V naši občini je še vedno kmetijstvo ena osrednjih vej gospodarstva, saj se preživlja s to dejavnostjo približno 15 % prebivalstva. Če k temu prištejemo še tiste zaposlene občane, ki se s kmetijstvom ukvarjajo poleg svoje redne zaposlitve, naraste ta odstotek kar na 30 %. To pomeni, da je kmetijstvo v naši občini stroka, ki ji je treba tudi v bodoče posvečati kar največ skrbi.

Pomen kmetijstva ni samo v tem, da se s to stroko ukvarja že naveden odstotek občanov. Treba je poudariti, da je skrb za razvoj in stabilnost kmetijstva najtesneje povezana s celotno gospodarsko politiko tako našega območja kot Slovenije. Pri tem je treba upoštevati, da predstavlja kmetijstvo tudi pomembno postavko v turizmu in našem izvozu, posebno sedaj, ko je dobilo svoje mesto tudi v evropski gospodarski skupnosti.

POSPEŠITI KMETIJSKO PROIZVODNJO

Če hočemo, da dosežemo večje proizvodne uspehe v kmetijstvu, je treba zastaviti vse sile v smeri dolgoročnega programa razvoja kmetijstva. Tržne razmere vse bolj zahtevajo intenziviranje kmetijske proizvodnje kot celote, pri čemer obstajajo precejšnje rezerve tudi v bolj organizirani proizvodnji zasebnega sektorja kmetijstva. Neurejenost tržnih razmer v zadnjih letih, slabosti v kreditni politiki, ki ni bila usmerjena v kreditiranje zasebne kmečke proizvodnje, nekatere slabosti v povezovanju družbenega in zasebnega sektorja ter dokajšnje nezaupanje kmetovalcev v specializirano proizvodnjo zaradi slabih izkušenj — vse to so vzroki, da se zasebna kmečka proizvodnja ni razvijala dovolj uspešno ter ji ni bilo priznano tisto mesto v razvoju gospodarstva, ki ji po njeni pomembnosti pripada. Razen tega pa je bilo včasih treba tudi preusmerjati — po nepotrebnem seveda — proizvodnjo.

POSPEŠENA MEHANIZACIJA

Vsemu temu zastoju v kmetijstvu je seveda v veliki meri botrovalo pomanjkanje finančnih sredstev. To še posebej velja omeniti zato, ker je prav v zadnjih letih močno porasla zahteva kmetovalcev za mehanizacijo, pri čemer sicer opažamo močan napredek, saj imajo na območju naše občine kmetovalci že več kot 200 traktorjev in nad 2000 kosilnic in drugih strojnih priključkov za odbelavo. Bilo bi jih še več, če bi kmetovalci lahko dobili ugodnejše kredite.

Sajenje dreves

SKLAD ZA POSPEŠEVANJE KMETIJSTVA

Za nadaljnji razvoj kmetijske proizvodnje je prav v zadnjem času izdelan načrt dolgoročnejšega programa tudi v naši občini. Nova ustanovitev sklada za pospeševanje kmetijstva pri občinski skupščini, ki letos razpolaga z nekaj več kot 50 milj. S din, bo nedvomno precej pripomoglo k boljši organizaciji kmetijske proizvodnje, predvsem zasebnih kmetovalcev. Pretežni del sredstev sklada je namenjen za naše območje najvažnejši stroki, to je živinoreji, ki bo s pomočjo regresiranja nakupa kvalitetne plemenske živine, nakupa kvalitetnih plemenjakov, regresiranjem umetnega osemenjevanja, ob ponovni uvedbi kmetijsko-pospeševalne službe ter v tesnem proizvodnem sodelovanju z družbenimi kmetijskimi organizacijami, dobila jasnejšo in stabilnejšo perspektivo.

PROIZVAJAMO ZA LJUBLJANO

Oblikovitost posameznih kmetijskih območij naše občine nudi še vedno najugodnejše pogoje za pospeševanje živinoreje kot primarne dejavnosti kmetijstva na našem območju, čeravno v zadnjem času ponovno oživlja tudi pridelovanje vrtnin in žitaric. Bližina tako močnega potrošnega centra kot je glavno mesto naše republike nedvomno daje tudi usmeritvi proizvodnje še poseben pečat. Proizvodnja mleka in mesa, posebno, če bomo znali pridelati tudi kvaliteto, bo nedvomno v Ljubljani vedno našla svojega stalnega odjemalca. Razvojni program kmetijstva in še posebej živinoreje podpira prav takšno usmeritev.

SODELOVANJE Z DRUŽBENIMI KMETIJSKIMI ORGANIZACIJAMI

Tesna povezanost naših kmetovalcev z družbenima kmetijskima organizacijama, ki delujeta na območju naše občine, to je »Agrokombinat Barje« in kmetijsko zadrugo Velike Lašče, ki razpolagata tudi z dovolj številnim in kvalitetnim strokovnim kadrom in ki proizvajata tudi kvalitetni plemenski material ter semensko blago, bo nedvomno pripomogla, da se bo razvojni program kmetijstva v naši občini tudi uresničil.

S programi razvoja kmetijstva v občini, ki sta ju izdelali navedeni organizaciji, je izdelan tudi novi koncept vključevanja kmetovalcev v neposredno samoupravljanje v teh kmetijskih organizacijah, čeravno je bilo tako vključevanje teoretično tudi do sedaj postavljeno v statutih teh delovnih organizacij. Vendar zaradi raznih objektivnih, v veliki meri pa tudi subjektivnih razlogov, doslej ni zaživelo v zadostni meri. Te oblike neposrednega upravljanja kmetovalcev preko strokovnih kmetijskih odborov, svetov kooperantov v delovnih enotah vse do centralnih organov samoupravljanja, kjer bodo kmetovalci skupaj z delavci tudi odločali o finančnih rezultatih, o skupnih vlaganjih ter o uspehih in težavah obeh partnerjev, so jamstvo, da se bo razvojni program kmetijstva uresničeval tudi v čimvečji meri. Jamstvo za uspešnejši nadaljnji razvoj kmetijstva naše občine je tudi v tem, da se obstoječe kmetijske organizacije v svojih programih razvoja bolj tesno povezujejo s predelovalno industrijo in trgovskimi organizacijami za daljše obdobje, z garantiranim odkupom proizvedenega blaga. To omogoča, da tudi pogodbe med kmetovalci ter kombinatom in zadrugo dobijo čvrstejšo veljavo in garancijo za stabilnejšo proizvodnjo.

Novi predvideni ukrepi družbe glede garantiranja določenih odkupnih cen živine, mleka in mesa, bodo ta prizadevanja še podprli.

Nedavni plenum CK ZKS in široke razprave v organizacijah SZDL ne bodo našle naše občane — kmetovalce in delavce družbenih kmetijskih organizacij nepripravljene. Od vseh nas, ki se ukvarjamo s kmetijstvom in tistih, ki imajo kakor-koli možnost sodelovati in pomagati pri tem delu, je odvisno, ali in kako ter v kakšnem času bomo na področju kmetijstva dohiteli zamujeno in pridelali našim potrošnikom **več mleka, mesa, kruha.**

France Martinec

podjetje za projektiranje, izdelavo in montažo opreme za vse vrste kuhinj, samopostrežnih restavracij in gostinskih obratov — Ljubljana Trnovski pristan 8, želi vsem občanom in poslovnim partnerjem ob občinskem prazniku 27. aprilu ter prazniku dela — 1. maju obilo delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva

Kmetje lahko proizvajamo več!

PROIZVODNOST NAŠIH KMETIJ RASTE — SKLAD ZA POSPEŠEVANJE KMETIJSTVA — BREZ KOOPERACIJE NI USPEHA

Želja za večjo produktivnost v kmetijski proizvodnji je iz dneva v dan bolj prisotna tako s strani družbenih kot tudi zasebnih proizvajalcev. Zanimanje kmetijskih proizvajalcev vzbuja pozornost in skrb tudi pri raznih upravnih organih. To opažamo tudi med našimi organi pri skupščini občine. Pri tem moram omeniti, da je bil v minulem letu na naši občini ustanovljen sklad za pospeševanje kmetijstva, ki ima velik pomen za napredek te dejavnosti.

S tem, da je bil ustanovljen omenjeni sklad, so potrebni še drugi ukrepi. Da bi vse te prizadevnosti rodile kar največ uspehov, je nujno, da bodo dotekala sredstva vanj v naprej še v večji meri kot doslej in da se bodo pravilno uporabljala.

Dovolj imamo izkušenj iz naše preteklosti glede na sredstva, ki so bila vložena v kmetijske namene. Danes pa se prepočasi vračajo, v mnogih primerih sploh ne in hkrati ne dajejo družbi tisto, kar potrebuje.

Treba je uveljavljati prostovoljno vključevanje kmetijskih proizvajalcev in sicer v takšne zadruge, ki bi bile dobro mehanizirane in usmerjene v eno vrsto proizvodnje, ki je za določeno območje najbolj donosna.

Brez kooperacije si ne moremo zamisliti uspeha v kmetijstvu. Da bi prišlo vse to bolj in čimprej do izraza, je nujno treba v večji meri pritegniti k sodelovanju z nami kmete, tudi kmetijski inštitut Slovenije in vse kmetijske strokovnjake, ki želijo sebi in naši družbi ustvariti boljši in lažji jutrišnji dan.

Anton Šusman

TRNOVSKE VOZIČKARICE SO PRIZADETE

Uprava živilskih trgov Ljubljana je nedavno 100 %-no povišala takse za rezervirana mesta na ljubljanskem živilskem trgu. Prizadete so predvsem trnovske vozičkarice, ki ne vozijo zelenjave na trg vse tri zimske mesece. Razen tega so povišane tarife prizadele predvsem starejše prodajalke, ki jim je gojenje zelenjave pogosto edini vir preživljanja. Povišane tarife trnovske vozičkarice ne bodo mogle kriti z višjo ceno, saj so nenehno pod pritiskom velike konkurence družbenih podjetij in prodajalcev iz južnih republik. Prav bi bilo, da bi Uprava živilskih trgov na to računala in znižala takse.

Govedoreja v obdobju nihanj in izvoz

V zadnjem obdobju smo priče nenehnim spremembam cen na trgu z živino ali bolje rečeno goveda. Neurejen konjukturni trg ima za posledico, da se v Sloveniji stalež živine iz leta v leto manjša. Še v letu 1962 smo imeli približno 600.000 govedi.

Prvi letošnji podatki pa kažejo, da se je čreda zmanjšala za več kot 100.000 glav. Ta podatek dovolj zgovorno prikazuje, da živinoreji v minulem obdobju nismo posvetili toliko skrbi, kot bi jo morali. Nekateri viri govorijo, da smo v minulem obdobju samo v Sloveniji, izgubili v živinoreji 9 milijard st. din. Za tako stanje imamo tudi več objektivnih vzrokov kot so npr. sorazmerno nizka potrošnja govejega mesa — 12 kg na prebivalca, pri izvozu pa smo naleteli na barikade, ki jih do takrat ni bilo (prelevmani, superprelevmani). Subjektivni vzroki kot so neekonomske cene živini oziroma mesu, pomanjkljiv sistem prevzemanja tržnih viškov v primeru ko nastopijo, itd. To so stvari na katere lahko bistveno vplivamo in jih spreminjamo, vendar smo jim v preteklosti dajali premalo poudarka.

Prizadevanja, da se živinoreji le najde mesto, ki ga ima, so končno le obrodila uspeh, ki sicer še ni popoln, predstavlja pa vendar korak naprej. V jugoslovanskem merilu prihaja do sistema garantiranih cen: s ceno 7,20 din za baby beef IA in 7,00 za mlado pitano govedo. Sistem je dober in mu je možno dati samo podporo, čeravno v konjukturni situaciji kot je danes ni uporaben. Prišli smo do programa izvoza. V preteklosti smo izvažali dokaj stihijsko. Tako se predvideva, da bomo v letu 1970 izvozili za 200 milijonov dolarjev živine, mesa in mesnih izdelkov. Samo »Gruda«, ki izvaža tudi z barjanskega območja, je zastopana v strukturi jugoslovanskega živinorejskega izvoza s 17 % in je kot taka na vrhu v izvozu. Nedavno podpisan sporazum v Bruxellesu z EGS, nam poleg bonifikacij prinaša tudi obveznosti, ki jih ne kaže zanemariti, kajti zunanji trg si moramo zagotoviti tudi za čas, ko bomo imeli bogata leta. Zato predlogi, da se moramo v sedanjem času odpovedati izvozu, niso sprejemljivi. Izvoz je že drugo leto podrejen domačemu trgu, kajti cene na domačem trgu močno varirajo in ustvarjajo še večjo negotovost v proizvodnji. Zunanji trg je dokaj stalen, nihanja cen so v mejah tržnosti.

Za uspešen nastop na zunanjem trgu je pogoj kvalitetno blago v dovolj velikih količinah. Razmere v slovenski živinoreji so pripeljale do nasprotne situacije, do upadanja kvalitete. Selekcija kot pogoj za doseganje kvalitete, je v zadnjem času težko izvedljiva. Samo umetno osemenjevanje dviga kvaliteto, vendar v nezadostni meri. Zunanji trg bo vedno bolj interesanten, kajti industrializacija v svetu se hitreje razvija kot pri nas in konzumira čedalje večje količine mesa oziroma mesnih proizvodov. Razmere v Italiji so take, da nam narekujejo budno spremljanje za nas dokaj interesantnega tržišča. Tudi druge zapadno evropske dežele le postajajo lačne mesa in mesnih proizvodov. Obstoječi sistemi carin se bodo v prihodnosti nujno menjali v našo korist. Jasno je, da bo povpraševanje naraščalo v smeri kvalitete.

Pred nas se tako postavljajo precejšnje naloge. V živinoreji moramo doseči tako stopnjo normalizacije oziroma tako razmerje, da bomo z lahkoto pokrivali potrebe domačih potrošnikov in razvijajočega se turizma s kvalitetnimi proizvodi živinoreje. Hkrati bomo morali usmeriti vsa prizadevanja v to, da bo program izvoza neokrnjeno izpolnjen. Za izvedbo take naloge imamo vse pogoje, kajti Slovenija je živinorejska dežela z ustreznimi rejskimi izkušnjami. Potrebni so le ukrepi, ki bi odpravili obstoječa neskladja, ki danes še vladajo v naši živinoreji. Za odpravo neskladij pa so potrebna prizadevanja vseh dejavnikov od proizvajalcev do oblastnih forumov.

Ing. Lojze Habjan

Gostilna VRHOVCI Ljubljana Cesta na Vrhovce 4

Ob občinskem prazniku občine Vič-Rudnik želimo cenjenim gostom in strankam mnogo uspehov in se priporočamo.

Borci NOV še vedno brez stanovanj

Zveza borcev je v preteklih letih od osvoboditve dalje storila izredno veliko za ureditev stanovanjskih problemov borcev NOV naše občine. V teh letih smo izkoriščali številne možnosti, ki so se nudile tako preko upravnih in družbenopolitičnih organizacij. Samo za ilustracijo naj povemo, da je naša občina od leta 1958 do leta 1962 dobila 54 stanovanj za borce NOV. Občina Ljubljana-Vič-Rudnik je v času od leta 1962 do 1967 rešila 123 stanovanjskih problemov borcev in invalidov NOV. Dodeljeno jim je bilo 98 novih in 25 starih stanovanj, 56 borcem in invalidom NOV pa je bilo dano še posojilo za adaptacijo in gradnjo stanovanj. V te namene je bilo skupaj vloženih 8,461.631 din, iz proračuna občine 3,402.951 din, iz posojil 4,433.180 din in iz republiških virov 625.500 din. Mnogo manj, samo 30 je bilo v občini Ljubljana-Vič-Rudnik stanovanjskih problemov zaposlenih borcev in invalidov NOV. Nekatere delovne organizacije niso pokazale pravega razumevanja za reševanje tudi takšnih vprašanj, kljub navodilom zveznega in republiškega izvršnega sveta, ki sta priporočila, naj bi borcem in invalidom NOV vsaj pred upokojitvijo zagotovili stanovanja. Tako nerazumevanje je še povečalo težave občinskih odborov ZZB NOV in občinskih skupščin, pri katerih je stalno naraščalo število prošenj borcev in invalidov NOV, ki so imeli zelo slaba in zdravju škodljiva stanovanja, ali so bila drugače neprimerna. Zaradi prevelike skromnosti nekaterih borcev, ki so živeli v premajhnih in neprimernih stanovanjih, so se to pozno pojavili s svojim zahtevki za boljša stanovanja.

KDO IMA PRAVICO DO STANOVANJA

Takšno stanje in prizadevanje ZZB NOV je vzpodbudilo akcijo vseh družbenih dejavnikov, da je treba začeti stanovanjsko vprašanja borcev in invalidov NOV reševati čimprej. Skupščina SR Slovenije je na predlog RO ZZB NOV Slovenije in komisije skupščine SR Slovenije za vprašanje borcev in invalidov NOV, sprejela zakon o prispevku za gradnjo stanovanj borcem in invalidom NOV. Skupščina SR Slovenije je izdala posebna navodila o uporabi denarnih sredstev, namenjenih za reševanje stanovanjskega vprašanja udeležencev NOV, v katerih je tudi povedano, kdo ima pravico do borčevskega stanovanja. Pravico imajo vsi borci NOV, aktivisti NOV, zaposleni, nezaposleni, upokojeni in kmetje borci NOV, ki imajo v letih 1941, 1942, 1943 in 1944 to dobo priznano nepretrgano v dvojnem trajanju. Pravico imajo tudi vdove padlih ali po vojni umrlih borcev in aktivistov NOV, če so otroci brez roditeljev, ali če so za pridobitno delo nesposobni.

Stanovanjsko vprašanje upravičenca rešujemo praviloma le enkrat. Upravičenci ne morejo biti tisti, katerih stanovanjsko vprašanje je bilo že rešeno do sprejema zakona o prispevku za graditev stanovanj za udeležence NOV, ko so zidanje ali adaptacijo ne glede na to, kdo je sodeloval pri reševanju njihovega stanovanjskega vprašanja (ZZB NOV, občinska skupščina, delovne organizacije, itd.).

MERILA ZA VRSTNI RED

Osnove za izdelavo prednostnega vrstnega reda upravičencev do stanovanj vsebujejo tale merila:

— čas udeležbe v revolucionarnem delu pred vojno ali udeležba v NOV, upravičenec nima stanovanja, ali je v podnajemniškem oz. sostanovalskem razmerju, stanovanje je higiensko in tehnično neustrezno, zdravstvno stanje upravičenca in ožjih družinskih članov, s katerimi živi v skupnem gospodinjstvu, stanovanje je prenaseljeno (za prenaseljeno stanovanje se šteje tisto, ki glede na število ožjih družinskih članov upravičenca ne dosega določenih kriterijev).

MESTNA STANOVANJSKA KOMISIJA

Da bi stanovanjsko vprašanje borcev in invalidov NOV na območju mesta Ljubljane čimbolj uspešno in skladno reševali, so se občinski odbori ZZB NOV in skupščine petih ljubljanskih občin odločile, da ustanove skupno stanovanjsko komisijo za reševanje stanovanjskega vprašanja borcev in invalidov NOV pri skupščini mesta Ljubljana. Ta je sprejela odlok o ustanovitvi sklada za reševanje stanovanjskega vprašanja borcev in invalidov NOV, ki žive na območju petih ljubljanskih občin. Komisija in sklad uspešno delujeta. Od leta 1968 do januarja leta 1970 sta na podlagi prednostne liste rešila 124 stanovanjskih vprašanj borcev in invalidov NOV. Dodeljeno je bilo 48 najemniških stanovanj, za novogradnjo je dobilo posojilo 40 borcev in invalidov NOV, za adaptacijo lastnih stanovanjskih hiš je bilo odobreno posojilo 30 borcem in invalidom NOV, 6 borcev pa je dobilo posojilo za nakup lastnega stanovanja.

KMALU STANOVANJA?

Vložena denarna sredstva za rešitev stanovanjskega vprašanja navedenega števila borcev in invalidov NOV z območja občine Ljubljana Vič-Rudnik znašajo skupaj 7,548.000 ND. Pri reševanju teh vprašanj je tudi društvo upokojencev občine Ljubljana Vič-Rudnik odigralo pomembno vlogo, saj je iz 4 % stanovanjskega sklada dodelilo 107 upokojenim borcem in invalidom NOV posojila, katerih skupna vsota znaša 107 milijonov starih din. Vsi borci in invalidi NOV iz prednostne liste doslej še niso dobili ustreznega stanovanja, bodo pa tega kmalu dobili, če bo podaljšan republiški zakon o stanovanjskem prispevku za reševanje stanovanjskih vprašanj borcev in invalidov NOV. V nasprotnem primeru se lahko rešitev stanovanjskega vprašanja zavleče.

Po dnevu, ko je bila sprejeta prednostna lista prosilcev za stanovanja in posojila, je bilo pri našem ZZB NOB občine Ljubljana Vič-Rudnik vloženih še 66 novih prošenj. Te prošnje so bile v smislu navodil dopolnjene in bodo do 15. aprila 1970 poslane skupščini mesta Ljubljana — komisiji za stanovanjska vprašanja borcev in invalidov NOV. Pri pregledu teh prošenj je bilo ugotovljeno, da precej novih prosilcev živi v nemogočih stanovanjskih razmerah in bo treba nujno rešiti tudi njihovo stanovanjsko vprašanje. Stanovanjsko vprašanje borcev in invalidov NOV bomo dokončno rešili le s prizadevnostjo vseh odločilnih družbenih organov — občinskih, mestnih in republiških.

Zveza združenj borcev NOV občine Ljubljana Vič-Rudnik

Še več stanovanj

Samo mladost nam še ni jamstvo za napredek

POSPEŠENE PRIPRAVE NA SEJO MESTNE KONFERENCE ZM LJUBLJANA O DEJAVNOSTI MLADINE NA TERENU IN SEJA KONFERENCE POMENIJO ZAKLJUČEK RES ŠIROKE JAVNE RAZPRAVE O TEJ PROBLEMATIKI, KI JE POTEKALA V OBČINSKIH SKUPŠČINAH, OBČINSKIH KONFERENCAH SZDL IN NA MNOGIH ZBORIH VOLIVCEV.

Izhajajoč iz stanja na terenu, bo konferenca sprejela dolgoročnejši razvojni načrt dejavnosti mladine in spregovorila zlasti o njeni politični angažiranosti na terenu in v mladinskih klubih.

Danes obstaja v Ljubljani mnogo prostorov za mlade, ki pa so le v manjši meri izkoriščeni. Zlasti vpliva na nedejavnost in neangažiranost mladih moralno in materialno nestimulativno stanje na terenu. Terenske organizacije ZM se kot družbeno-politični centri mladih in mladinski klubi s svojo vzgojno izobraževalno označitvijo, le počasi vraščajo v to okolje. Vsak dan prinašajo te nove oblike dejavnosti ZM novo izkušnjo, z vsako akcijo se zanikajo starejši zaključki.

Na območju občine Vič-Rudnik, kjer ima dejavnost mladine na terenu najdaljšo tradicijo, imamo danes 15 prostorov za mlade in 10 aktivnih klubov, ki vključujejo približno 1200 mladih. Materialni položaj teh klubov je zelo slab in le večje investicije bi lahko spremenile trenutno stanje, saj mladi skoraj vsega območja bivše občine Rudnik niso vključeni v našo dejavnost. Večina obstoječih prostorov (Cesta dveh cesarjev, Dolgi most, Vrzdenec itd.) je neprimerna za kakršnokoli dejavnost mladine, na drugi strani pa imamo lepo opremljene prostore (Notranje gorice), v katere pa ni moč spraviti nikogar od mladih in so zato prostori neizkoriščeni.

Velika težava za mlade pri njihovem delu je indiferenten odnos krajevnih družbeno-političnih organizacij in skupnosti do mladinske problematike. Ta odnos se največkrat začenja in končuje pri raznašanju vabil za volitve; razprava o mladinski problematiki pa se začenja in končuje s tem, da mladina noče na primer raznašati vabil oziroma metati premog v klet krajevne skupnosti.

Dokler vsebina zborov volivcev in razprave na njih ne bodo približane mladim, mladina ne bo obiskovala zbore volivcev. Dokler programi družbeno-političnih organizacij na terenu ne bodo približani mladim, bodo mladi ostajali izven teh organizacij. Ostajali bodo neangažirani in obstaja zato bojazen za bodoč obstoj politične strukture na terenu.

To ni samo problem občine Vič-Rudnik, temveč tudi drugih.

Zveza mladine želi s svojimi oblikami dejavnosti na terenu (Terenska organizacija ZM in mladinski klubi) usposabljati mlade za vključevanje v proces družbenega samoupravljanja in sploh v vse oblike družbenega življenja in dela. Usposabljanje mladih in nudenje možnosti za vključevanje v te oblike dela, je tudi osnovno izhodišče pri programski politiki Mestne konference Zveze mladine za območje terena, poleg težnje za zadovoljitev interesov in hotenj mladih ljudi.

V najkrajšem času bomo morali v zvezi z razvojnim načrtom pričeti razmišljati o zaprtju nekaterih mladinskih klubov, ki ne služijo svojemu namenu, o specializaciji nekaterih klubov in o determinaciji vsebine delovanja med klubi na mestnem območju in med klubi na vasi. Pri tem bo potrebno najtesnejše kontaktiranje s krajevnimi organizacijami. Izdelava sistema mentorstva in ustanovitev treh terenskih konferenc Zveze mladine (Velike Lašče, Vič, Rudnik) je spet pogojena z razumevanjem krajevnih organizacij.

Kot že rečeno, je to področje našega dela novo. Nova je oblika organizirane dejavnosti mladinskih klubov na vsem območju Ljubljane, nove so oblike družbeno-političnih centrov mladih oz. terenskih konferenc ZM. S tem orjemo novo brazdo in le stežka gre. A plug ne omaga.

ZAVEDAMO SE, DA NAM SAMO MLADOST ŠE NI JAMSTVO ZA NAPREDEK.

Igor Triller

Livarna Galjevica LIGA Ljubljana

Galjevica št. 266 — telefon 23-541

Izdeluje ulitke vseh barvastih kovin ter odkupuje odpadke vseh barvastih kovin.

Čestita vsem občanom in svojim poslovnim prijateljem za delavski praznik — 1. maj.

Socialistična zveza danes

NEPOSREDNI STIKI MED VOLIVCI IN POSLANCI

Omogočiti ljudem, da lahko čimbolj neposredno in organizirano vplivajo na odločanje na vseh nivojih, je ena izmed bistvenih misli dokumenta »Socialistična zveza danes«, ki je bil sprejet na sedmi seji republiške konference Socialistične zveze. V njem je posebej poudarjeno, da mora SZDL prispevati k takemu razvoju skupščinskih teles, da bodo to mesta in nosilci odločanja na podlagi širokega in kvalificiranega družbenega dogovarjanja. SZDL to svojo nalogo lahko opravlja s tem, da omogoča in organizira redne delovne stike med delovnimi ljudmi, občani in njihovimi samoupravnimi organizmi ter odborniki in poslanci.

Ena izmed oblik uresničevanja teh stališč dokumenta SZDL danes je prav gotovo poslanska pisarna, ki uspešno deluje v okviru naše občinske organizacije SZDL že več kot dve leti.

Poslanci vseh zborov republiške skupščine so vsako sredo popoldne v prostorih občinske konference SZDL in občani se lahko obračajo nanje s kakršnimi koli vprašanji in problemi. Sem prihajajo posamezni ljudje, delegacije ali pa voljeni predstavniki raznih inštitucij in organov, ki poslance seznanjajo ali želijo zvedeti njihova mnenja o najrazličnejših problemih in vprašanjih. Po vsebini so ti problemi izredno pestri, od odnosov med sosedi, nepravilno rešenih pokojnin, invalidskih zadev, vprašanj lastništva stanovanj, problematike vzgoje in izobraževanja, problemov kmetijstva, gospodarjenja z gozdovi, vprašanj raznih obrti oziroma obrtnikov do problemov kot so elektrogospodarstvo, kreditna politika, politika stanovanjske izgradnje itd.

Ta izredna pestrost vsebine razgovorov med posameznimi poslanci in občani ali v obliki širših razgovorov res da včasih daje vtis, da se v poslanski pisarni preveč rešujejo le drobni, osebni problemi ljudi, toda večina teh vprašanj vendarle nosi vsaj delno nekatera pa povsem sistemsko obeležje.

Seveda pa SZDL v občini, ko se je s poslanci dogovarjala za ustanovitev poslanske pisarne ni imela namena ustanoviti foruma, ki bo reševal vse probleme, največkrat tiste, ki se jih drugod ni ustrezno rešilo, pač pa je bil njen osnovni namen, da omogoči slehernemu občanu neposreden stik s svojim poslancem. Tudi ni bil njen namen, da bi organizirano vplivala na poslance, kako naj v skupščini glasujejo, pač pa da omogoči poslancem, da preverjajo svoja stališča v neposrednem stiku z občani in da spoznavajo tudi tiste drobne probleme občanov, o katerih celo na sestankih le redko steče beseda.

Veliko vprašanj in problemov, ki so obravnavana v poslanski pisarni, se s posredovanjem poslancev samih ali občinske konference SZDL uspešno in zadovoljivo reši. Toda pot reševanja ni vedno kratka. Živa problematika, s katero so poslanci seznanjeni, jih prav gotovo vzpodbuja tudi k prizadevnejšemu vključevanju v delo skupščine same. Pogoste pohvale naših poslancev, ki jih slišimo na zborih volivcev in velik interes za izbiro svojih predstavnikov, ki so ga občani pokazali na lanskoletnih kandidacijskih konferencah, prav gotovo priča o tem, da je poslanska pisarna lahko primeren in pomemben činitelj v razvijanju samoupravne socialistične demokracije, v kateri se vedno bolj oblikuje in uveljavlja sistem dogovarjanja med nosilci konkretnih interesov in skupščinskimi telesi.

Čemažar Janez

Nova pridobitev v otroškem varstvu

Razmišljanja po otvoritvi novega vrtca v Trnovem — Velike potrebe terjajo pospešeno graditev novih vzgojno varstvenih zmogljivosti.

Novi otroški vrtec v Trnovem, ki so ga odprli v začetku tega leta, je nedvomno pomemben korak na poti reševanja perečih problemov otroškega varstva na območju naše občine. Čeprav se število otrok v varstvu po preselitvi iz neustreznih prostorov trnovske šole v novo hišo ni bistveno povečalo — saj je novi vrtec dejansko večji le za oddelek z 38 dojenčki, ki jih v prejšnjih prostorih ni bilo mogoče jemati v varstvo, medtem ko drugih oddelkov tudi v novi hiši ni bilo mogoče povečati — pa pomeni novi vrtec veliko pridobitev v kakovostnem smislu. Funkcionalno gotovo dovršena in izredno okusno urejena stavba nudi povsem drugačne in neprimerno ugodnejše možnosti razvoja in delovanja otrokom in njihovim vzgojiteljem ter ostalemu osebju, ki bodo šele sedaj lahko povsem uresničili vse svoje varstveno vzgojne sposobnosti.

Ko pa se skupno z 260 zadovoljnimi gojenci, njihovimi starši in prizadevnimi vzgojitelji ter vsemi tistimi, brez katerih vrtec ne bi mogel uspešno delovati, veselimo te nove pridobitve v otroškem varstvu na območju naše občine, ob tem ne moremo pozabiti nekaterih podatkov in dejstev, ki so sicer znani, vendar jih velja zlasti ob takih priložnostih znova omeniti. Ti znani podatki in dejstva namreč kažejo, da bi moral biti novi trnovski vrtec res predvsem začetek uspešnega reševanja izredno pereče problematike otroškega varstva na območju naše občine. Podatek, da samo na območju Vzgojno varstvenega zavoda Trnovo čaka na sprejem v vrtec še 254 že vpisanih otrok, je že sam dovolj zgovoren in zaskrbljujoč ter kaže, da bi morali že za zadovoljivo pokritje sedanjih potreb zgraditi v bližnji okolici novega vrtca vsaj še dva podobna vrtca. Kajti tudi komaj odprti vrtec je glede števila gojencev v posamezni skupini zaradi perečih potreb že presegel vse normative in doseženega števila ni več mogoče v nobenem primeru povečevati.

Tako stanje dovolj zgovorno priča, da tako imenovana redna razpoložljiva sredstva za gradnjo vzgojno varstvenih ustanov, čeprav jih je vedno več, zaostajajo za potrebami in da bi zato morali začeti resno razmišljati o dodatnih virih namenskih sredstev, ker bo sicer neskladje med možnostmi in potrebami na področju otroškega varstva vedno večje. Kako pereče je pomanjkanje sredstev, se vidi tudi pri novem vrtcu, ki je sam po sebi sicer vzorno urejen (z občinskimi sredstvi in s sredstvi temelnje izobraževalne skupnosti), še vedno pa niso v potrebni višini zagotovljena tudi sredstva za ureditev okolice vrtca, brez katere bi bila njegova funkcionalnost in dejavnost bistveno okrnjeni. Občinska skupščina je za ureditev okolice že zagotovila svoj delež sredstev, toda če ne bo prispevala ustreznega deleža tudi temeljna izobraževalna skupnost, vrtec ne bo mogel zaživeti tako kot bi moral.

Čeprav ima občinska skupščina in večina delovnih organizacij na njenem območju v okviru omejenih razpoložljivih sredstev precej razumevanja za problematiko otroškega varstva oziroma posameznih vzgojno varstvenih zavodov – podjetje Mercator je npr. že dolgoletni »podporni« pokrovitelj Vzgojno varstvenega zavoda Trnovo — pa so tako namensko zbrana redna sredstva kot priložnostna hvalevredna pomoč delovnih kolektivov še vedno preskromna. Zato se nam zdi vsekakor umestno in potrebno, da bi čimprej poiskali še kakšen drug stalen vir sredstev, ki bi bila namenjena izključno otroškemu varstvu. Predlog, da bi angažirali v čim manj občutni obliki tudi del sredstev najbolj neposredno prizadetih zaradi neurejenega otroškega varstva, tj. staršev npr. v obliki samoprispevka, ni nov in prepričani smo, da bi bila uveljavitev takega predloga ob vedno hujših potrebah deležna potrebne podpore, tako zbrana sredstva pa bi nedvomno pomenila znatno širše možnosti pri reševanju problemov, ki jih sicer še ne bo mogoče kmalu rešiti.

Vsi bi se morali zavedati, da samo tedaj, če nam bo s skupnimi močmi uspelo v najkrajšem možnem času zgraditi še nekaj takih vrtcev kot je novi vrtec Trnovo, bomo lahko rekli, da smo na področju otroškega varstva v naši občini dosegli toliko, da si glede družbene skrbi za naše najmlajše občane nimamo ničesar očitati. In kdor je imel priložnost videti novi vrtec in v njem zadovoljne malčke in prizadevne tovarišice pri napornem in uspešnem delu, bo nedvomno podprl vsakršna konkretna prizadevanja v smeri, da bi bilo v naši občini čimprej in čimveč takih vrtcev kot je novi vrtec v Trnovem.

SG

V skrbnih rokah

Iz zapisnikov zborov volivcev

KOMARJI V TRNOVEM

Ker že nekaj let nihče ne skrbi za čiščenje jarkov na Rakovi Jelši in deloma na Barju, so začela nastajati močvirja, ki so legla komarjev. Ti postajajo iz poletja v poletje vedno hujša nadloga ljudi. Nujno je že sedaj, da nekaj ukrenemo še preden pride do invazije insektov. Predvsem bi morale pristojne službe naše občinske skupščine, če drugače ne, prisiliti privatnike, da bi očistili odvodne kanale na svojih parcelah. V akcijo bi moral stopiti tudi »Agrokombinat Barje«, ki naj bi nevšečne komarje uničeval z insekticidi.

IŠKI MOST NEUPORABEN

Iški most že več mesecev ni mogoče uporabljati. Ižanci pravijo, da so »ob zadnjem popravilu« uporabili star in trhlen les in da niso upoštevali posebnosti barjanskih tal. Po skoraj letu dni je skorajda že čas, da most temeljito popravimo.

NOVA TRGOVINA NA ŠKOFLJICI

Trgovsko podjetje »Grmada« Grosuplje bo na Škofljici pričelo, predvidoma še letos, graditi nov trgovski lokal, ki bo meril približno 400 kvadratnih metrov. Po izjavah direktorja tega podjetja, bi morali zgradbo dograditi do jeseni. V novem poslopju bodo dobili prostore samopostrežna trgovina, mesnica, gostišče in bife.

TRGOVINA V VRZDENCU NE USTREZA

Prebivalci Vrzdenca že več let negodujejo, da njihova trgovina ne ustreza več današnjim razmeram. Ker nimajo na zalogi včasih celo najpreprostejših potrošnih predmetov, promet neprestano pada. Eden od razlogov za takšno stanje je, da imajo neustrezne prostore, v katerih ni mogoče uskladiščiti zahtevnejšega blaga. Niti lokal ne ustreza najosnovnejšim higienskim zahtevam. Volivci tega kraja upajo, da bo Mercator našel sredstva tudi za svoje potrošnike iz Vrzdenca.

RAKOVA JELŠA ŠE VEDNO V OSPREDJU

Ko so se pred nekaj leti začele pojavljati na Rakovi Jelši prve črne gradnje, je občinska skupščina natanko predvidela posledice teh gradenj. Te se kažejo v vedno bolj neprijetni luči. Ni kanalizacije, odvodni jarki so zamašeni, predvsem je pa nemogoča pot na Rakovo Jelšo. V tem delu naše občine stanuje skoraj 700 ljudi, ki vsak dan »preklinjajo« komunalne naprave, pri tem pa ne pomislijo na to, da jih je že pred leti občinska skupščina opozorila, da ta del mesta še dolgo komunalno ne bo urejen.

GRADAŠČICA — VZROK ZA NERAZPOLOŽENJE KMETOV

Podjetje za urejanje hudournikov mora gornji tok Gradaščice čimprej urediti. Tam je namreč ob lanskem neurju odneslo precej rodovitne zemlje, ki jo je Agrokombinat »Barje« pridobil z arondacijo. Kmetje se boje, da bo zdaj odrezanih od kopnega tudi približno 60 ha gozda. Ljudje so zaradi tega nerazpoloženi, saj jim ni vseeno, kako se gospodari z družbenim bogastvom. Lani si je sicer škodo ogledala občinska komisija, vendar doslej ni bilo storjeno ničesar, da bi škodo odpravili.

Telesna kultura v občini

Zdi se mi, da so minili časi, ko smo vso aktivnost na področju telesne kulture gradili v glavnem okoli telesnovzgojnih objektov, ki so bili zgrajeni že pred vojno, ki marsikje niso več zadoščali niti funkciji, kaj šele željenemu obsegu dejavnosti.

Kljub temu telesna vzgoja v šolah marsikje še danes nima enakopravnega položaja z drugimi šolskimi predmeti. V življenju izven šole, v športnih društvih pa smo se zadovoljevali z delom amaterskih telesnovzgojnih delavcev, ki so se morali ukvarjati predvsem s problemom zbiranja sredstev in jim je za vzgojno delo ostalo običajno le bore malo časa.

Naštetih problemov smo se sicer od časa do časa močneje zavedali, vendar smo običajno iskali rešitev v reorganizacijah in formalnih prijemih, vsebinskega odnosa do problemov pa nismo spremenili.

Danes nam je vsem jasno, da moramo k sistematičnemu telesno-vzgojnemu delu pritegniti čim širši krog občanov, da je pot k temu sistematična vzgoja že predšolske mladine, da moramo v okviru obveznega šolanja vcepiti vsakemu občanu potrebo po organiziranem telesnovzgojnem delu, ki jo mora in jo tudi lahko potem naprej sistematično goji skozi vse življenje. Obvezno šolsko vzgojo moramo izboljšati z boljšo kvaliteto učiteljev telesne vzgoje, s stimuliranjem učiteljev za kvalitetno delo in z zboljšanjem materialne osnove, to je telovadnic in opreme. Šolsko telesno vzgojno delo moramo bolj kot doslej oplemenjevati z delom v šolskih športnih društvih z nagrajevanjem učiteljev po doseženem uspehu glede množičnosti in kvalitete, z vzpodbujanjem k sodelovanju s tekmovalnim sistemom v okviru komune ter z zanimanjem krajevnih dejavnikov za delo in uspehe svoje šole na tem področju. Naš cilj mora biti, da si mladina že v osemletki osvoji željo in potrebo po telesnovzgojni aktivnosti. Občinska zveza za telesno kulturo naše občine se tega programa drži že dalj časa in pohvalimo se lahko že s prvimi uspehi.

Samostojna športna društva za splošno ali specialno telesno vzgojo morajo omogočiti mladini, ki pride iz obvezne šole, s pravilnim odnosom do telesne vzgoje, da organizirano delo nadaljuje ne glede na to, ali jo ženejo k temu večje ali manjše ambicije po športnih uspehih. Ta društva morajo omogočiti našim občanom nasploh, ne samo mladini, da se sistematično ukvarjajo s telesno vadbo tudi, če le-ti nimajo osebnih sposobnosti ali želja, da postanejo vrhunski tekmovalci. V tem pogledu naša društva pogosto greše, ker pozabljajo, da morajo biti tekmovalci v bistvu le sredstvo za vzgojo borbenosti, zdrave ambicioznosti in tista gonilna sila, ki naj sproži interes in pritegne k sodelovanju kar največ občanov. Univerzalnost v tem pogledu bi morala biti želja vsake krajevne skupnosti in vsake komune. Športna društva na območju viške občine se v glavnem tega zavedajo in delajo v tej smeri. Pogrešajo pa pogosto pomoč krajevnih dejavnikov, ki največkrat za njihovo delo ne kažejo nikakršnega interesa. Amaterski telesnovzgojni delavci se pogosto čutijo v svojih prizadevanjih osamljeni in svoji neposredni okolici celo odveč. Kjer ni tako, so rezultati nedvomno boljši.

To so osnovne naloge telesne vzgoje v komuni in kjer so jih uspeli uspešno reševati, tam tudi kvaliteta ni izostala. Pojem kvalitete, to je doseganje uspehov na telesnovzgojnem področju, ki presegajo nivo občine, nosi s seboj nove probleme. Te moramo reševati tudi izven komune, to je v mestu, na nivoju republike in celo federacije, kar pa ne pomeni, da kvalitetni šport ni naloga komune. Nasprotno, množičnost in kvaliteta sta neločljivo povezani. Kvaliteto je mogoče doseči samo v osnovnih telesnovzgojnih organizacijah, med katerimi si mora vsaka želeti in imeti tudi možnost in pravico, da jo doseže. Seveda mora biti koristna posledica kvalitetnih dosežkov vzbuditev širšega družbenega interesa za dejavnost posamezne športne veje ali organizacije, ki se mora kazati tudi v materialni pomoči dejavnikov, ki segajo preko občinskih meja. Ker se zelo radi reorganiziramo, bi morali bodoče organizacijske oblike iskati le ob upoštevanju naštetih osnovnih ugotovitev.

Za zaključek lahko ugotovimo, da je vsaka organizacija trdnejša in stabilnejša, čim bolj pri tleh so njeni temelji. Krajevne skupnosti in občine morajo biti zato temelj celovite organizacije telesno-vzgojne dejavnosti. Organizacije na višjih nivojih naj se ukvarjajo samo s problematiko, ki jo skupno za več občin in več organizacij lahko racionalnejše in kvalitetnejše opravljamo. Za skupno delo mora biti skupni interes, kajti le to zagotavlja uspeh.

Natan Bernot, dipl. ing.

žičnica

LJUBLJANA, Tržaška c. 49

Proizvaja stroje in ostalo opremo za lesno industrijo ter uliva ulitke barvnih kovin.

Ob občinskem prazniku skupščine občine Ljubljana-Vič-Rudnik želimo vsem občanom in kupcem prijetno praznovanje.

Gostilna DOLENJC

LJUBLJANA, Dolenjska c. 3

Ob občinskem prazniku občine Vič-Rudnik želi vsem cenjenim gostom prijetno praznovanje.

Kolektiv gostilne »DOLENJC«, Dolenjska c. 3

Iščemo sodelavce

S prenehanjem izhajanja »Naše komune« pred petimi leti, so se prekinili tudi vsi stiki z našimi dopisniki. Izgubili smo približno 40 rednih in občasnih dopisnikov iz Polhovega Gradca, Horjula, Črnega vrha, Velikih Lašč, Škofljice, Brezovice, Turjaka, Dobrove, iz Ljubljane, nadalje dopisnike iz družbeno-političnih in delovnih organizacij in podobno. Med njimi so bili prosvetni in politični delavci, predsedniki krajevnih organizacij SZDL, študentje, kmetje in drugi.

Iskreno vas vabimo, da začnete znova poročati iz svojih krajev. Vaši članki, fotografije in celo samo namigi o tem, kaj naj bi poročali, bodo dobrodošli in tudi honorirani. Honorarji ne bodo manjši kot so običajni za to delo. Vse tiste, ki jih je uredništvo po ukinitvi »Komune« prosilo, naj dopisujejo v »Dolenjski list« in drugam, prosimo, da nas znova poiščejo. Seveda jih s tem ne odvračamo od listov, na katere so navezani, vendar menimo, naj bi pristne novice pošiljali tudi svojemu občinskemu listu.

Naša velika želja je, da predsedniki KO SZDL organizirajo na terenu dopisniško mrežo in po potrebi poskrbijo tudi za kolportažo lista. Stvar je namreč v tem, da utegnejo biti poštni stroški prehudo breme za časopis in se bomo zato morali prej ali slej zateči k staremu klasičnemu načinu raznašanja »Komune«, ko so bolj ali manj vestno raznašali list po hišah šolarji in aktivisti. Časopis je brezplačen, le v prodaji bo treba zanj plačati 50 par.

Širok razmah gledališkega amaterizma

Pravkar poteka deveta občinska revija gledaliških skupin. Na njej sodeluje devet igralskih skupin z desetimi deli. Že tradicionalna revija, ki jo prireja občinska zveza kulturno-prosvetnih organizacij v počastitev občinskega praznika, naj pokaže vsakoletne dosežke na področju gledališkega amaterizma.

Letošnje število sodelujočih skupin je celo rekordno in najbrž je malo občin na Slovenskem, kjer bi bil gledališki amaterizem tako razširjen ko v naši občini.

Na letošnji reviji gledaliških skupin sodelujejo igralske skupine posameznih kulturno-prosvetnih društev s temile deli:

Rabadan: »KADAR SE ŽENSKI JEZIK NE SUČE«, – KUD »DOLOMITI« Dobrova, Inge: »AVTOBUSNA POSTAJA«, — KPD »IVAN CANKAR«, Šentjošt, Schurek: »PESEM S CESTE«, — KUD Barje, Finžgar: »RAZVALINA ŽIVLJENJA«, KUD »ZADRUGAR«, Notranje gorice, Jurčič-Govekar: »DESETI BRAT«, — KUD Lavrica, Banatzky: »PRI BELEM KONJIČKU«, — KUD »FRANCE PREŠEREN« Trnovo, Maugham: »SVETI PLAMEN«, — DPD »SVOBODA«, Podpeč, Bor: »RAZTRGANCI«, — KUD Ig, Pohl: »ZAKONCI STRAJKAJO«, — KUD »FRANCE PREŠEREN« Trnovo, De Obaldia: »VETER V VEJAH SASAFRASA«, — PD Horjul.

V vseh igralskih skupinah nastopajo zvečine mladi ljudje, mnogokrat taki, ki so bili to pot prvič na odru. Zavoljo tega so imeli režiserji nekoliko več težav, vendar so se mladi igralci — začetniki v glavnem dobro izkazali.

Teh devet revij gledaliških skupin v naši občini nam priča, da je igralski amaterizem tudi med mladimi še vedno živ in priljubljen. To verjetno ni posebnost naše občine, terja pa nenehno skrb in vzpodbujanje ter seveda tudi nekaj sredstev, če naj bodo predstave amaterjev na takšni ravni, kakršno terja današnji čas. Menimo tudi, da prav vsakoletne revije še posebno vzpodbudno vplivajo na obstoj in razvoj gledališkega amaterizma. Seveda je tudi res, da je ta dejavnost priljubljena tudi pri gledalcih, saj so največkrat ob vsaki predstavi dvorane polne obiskovalcev.

Gledališki amaterizem v naši občini bi lahko dosegel še večji razmah, če bi ga uspeli razširiti še na tista območja, kjer trenutno sploh ni nobene kulturne dejavnosti. Saj je že iz pregleda sodelujočih na reviji razvidno, da ves južni del občine z ničemer ne sodeluje, čeprav imajo ponekod na voljo potrebne materialne pogoje — prostore in opremo. Morda le ne bo treba čakati naslednje jubilejno leto, da se bo tudi ta del naše občine razživel?

B. Makovec

POVZETEK NEKATERIH MISLI IZ RAZPRAVE TOV. JOŽETA MODICA NA POLITIČNEM AKTIVU OB OBISKU TOV. KRAIGHERJA

Majhna zadruga ni izhod

»Zdi se mi, da se hočemo vsi razumeti na kmetijstvo, vsi želimo ukazovati, nihče pa noče delati.

Pri kmetijskih zadrugah sem pri arondaciji zemljišč opozarjal na nekatere stvari. To nekaj tovarišev, ki so danes prisotni, tudi vedo. Ne govorim, da je to bila napaka. Opozarjali smo, da je treba najprej dobiti strokovno službo, sredstva za stanovanja delavcev, sredstva za ureditev hlevov in potem šele pridobivati zemljišča. Vsega tega pa nismo storili, marveč smo zemljo samo arondirali, jo dali kolektivu in šele potem poizkušali reševati s krediti navedena vprašanja. Zadruge so se tako le borile za obstoj.

Če ne bo zagotovljeno tržišče za živino in poljske pridelke, ne bo mogla zadruga rešiti situacije v kmetijstvu niti je ne bo »Agrokombinat Barje« niti »Agrokombinat Emona«. Dostikrat smo neodgovorni v časopisih in raznih izjavah ljudi, ki ne poznajo potenciala kmeta in kmetij. Danes srednja kmetija ne pomeni nič. Če prodaš za 2 milijona živine in za 1 milijon lesa, je skupaj 3 milijone kosmatega dohodka. Če od tega odšteješ 1,5 milijona stroškov, potem je boljše, da je nekdo cestar kot kmet.

Rešitev ni v drobnih majhnih zadrugah, marveč v industrijskem potencialu. Naj bo to v kmetijskih zadrugah ali lesnih podjetjih. Vemo, kaj je majhna zadruga, ki ima tri ali štiri uslužbence. Ta za kmeta nič ne pomeni. V zadnjih letih produkcija pada. Kooperacijo bi lahko vzdrževali veliki kombinati, ki jim je treba dati za to možnosti z zanesljivimi cenami. Majhna zadruga ni izhod. V garantiranih cenah in tržišču je treba iskati rešitev. Zadruga, o kateri se sedaj govori in toliko razpravlja, je preživela stvar.«

Volk pred vrati Ljubljane

Posebno lovsko srečo je imel član lovske družine Škofljica inž. Igor Bitenc, ki je v bližini Škofljice ustrelil volka.

Srečati volka v taki bližini vasi in avtoceste je prava redkost. Niti najstarejši ljudje v okolici ne pomnijo, da bi volk prišel na to področje.

Prvega marca se je lovec Bitenc podal na lov, kot že mnogokrat doslej. Spremljal ga je njegov brat z namenom, da bi uplenil kakega zajčka oziroma lisico in da bi videl kako je s krmišči za srnjad. Snega je bilo že precej tako, da je bila divjad že potrebna pomoči. V gozdu Črne doline nad vasjo Gojniče, 2 km proč od avtoceste, je naletel na raztrgano srno, ostalo je samo okostje in na sveže sledove v snegu. Pomislil je na lisico in brž sta z bratom naredila načrt; sam se je postavil na primerno mesto za strel, brat pa naj bi malo zaokrožil in pognal. Kmalu se je zelo počasi in previdno približal volk. En sam strel in volk je padel.

Volka, težkega 43 kg, je lovec dal v nadaljnjo »obdelavo« preparatorju Vinku Herfortu, da bo tako ohranil trofejo za daljše obdobje.

Inž. Lojze Habjan

Gasilci dobivajo novo opremo

Občinska gasilska zveza naše občine povezuje 46 prostovoljnih in dve industrijski društvi. Več kot 2000 operativnih članov vključuje v svojih vrstah tudi ženske in mladino. Čeprav v minulem letu ni bilo katastrofalnih požarov, so morali gasilci posredovati 17-krat. Gorelo je večinoma v stanovanjih in v gospodarskih poslopjih, nekaj manjših požarov je bilo v gozdovih in v raznih delovnih organizacijah.

Eden glavnih problemov s katerimi se srečujejo gasilska društva v naši občini, je tehnična oprema. Težave so zlasti z motorizacijo. Sicer se stanje postopno zboljšuje, vendar imajo mnoga društva, predvsem manjša, še vedno zastarelo in pomanjkljivo gasilsko orodje.

Če trdimo, da se stanje postopno zboljšuje, mislimo na večje dotacije občinske skupščine in na dotacije mestnega gasilskega sklada, kar je vplivalo na modernizacijo opreme v nekaterih društvih. Za ta sredstva bo občinska gasilska zveza kupila več tipiziranih gasilskih kombijev, »Gasilec«, proizvodnje IMV Novo mesto in več motornih črpalk znamke »Rosenbauer«. Avtomobile bodo dobila društva v Horjulu, Kozarjah, v Trnovem, na Jezeru in v Mateni. Črpalke bodo dobila društva na Barju, v Iški vasi, v Podpeči in v Dvorski vasi. Za dokončno rešitev problema gasilske motorizacije v naši občini bi morali kupiti še 15 gasilskih vozil.

Gasilska društva se vedno pogosteje oglašajo tudi zaradi popravila njihovih domov. Marsikatera stavba je dotrajala ali pa jo je treba temeljito popraviti. Kmetje so pripravljeni prispevati les, medtem ko GG nočejo oprostiti gasilcev taks za podarjeni les.

KARLOVICA ŽELI SVOJO KRAJEVNO SKUPNOST

Na januarskem zboru volivcev so prebivalci Karlovice in okolice izrazili željo, naj bi se za Karlovico in njeno okolico ustanovila samostojna krajevna skupnost. Svoj predlog so utemeljili s tem, da je velikolaška krajevna skupnost precej velika in da so kraji s Karlovico vred dokaj oddaljeni od matične skupnosti. Razen tega ima ta okoliš svoje posebne probleme in je zaokrožena celota.

STRELI NA LAVRICI

Že več let enote JLA v bližini Orel uporabljajo strelišče, ne da bi ga posebej zavarovali. Zato živijo prebivalci te vasi v nenehni življenjski nevarnosti. Nujno je, da vojaško poveljstvo nekaj ukrene, še preden se lahko zgodi nesreča.

»Naša komuna«, glasilo občinske konference SZDL Ljubljana-Vič-Rudnik. Izhaja mesečno (po potrebi tudi drugače). Urejuje uredniški odbor: inž. Janez Čemažar, Danilo Emeršič, Slavo Kobè — lektor, Rudi Kosmač — tehnični urednik, Dušan Kralj, Bine Lenaršič, Peter Likar — odgovorni urednik, Boris Makovec, Darko Perovšek. Uredništvo in uprava: Ljubljana, Trg mladinskih delovnih brigad, št. 7/I, tel. 20-728, tekoči račun SDK 501-8-346/3. Rokopisov ne vračamo. Cena v prodaji 50 par. Tiska tiskarna »Kočevski tisk«.

GOSTILNA »ČAD«
Ob občinskem prazniku občine Ljubljana-Vič-Rudnik gostilna Podrožnik — »ČAD« želi vsem gostom mnogo uspehov in se priporočamo

Gostilna ROŽNA DOLINA
Ljubljana, Cesta II/3
čestita ob občinskem prazniku vsem cenjenim gostom ter se toplo priporoča za obisk.
Gostilna Rožna dolina, Veličkovič Peter, Ljubljana

GOSTILNA »PRI GORJANCU«
Tržaška c. 330
Ob občinskem prazniku želimo vsem cenjenim gostom prijetno praznovanje in se priporočamo.

Bife pri Ruži
Ljubljana, c. na Brdo 33
želi vsem občanom ter cenjenim gostom prijetno praznovanje občinskega praznika ter praznika dela.

Gostinsko podjetje Vič,
LJUBLJANA, Tržaška c. 5
Za praznik občine Ljubljana-Vič-Rudnik in 1. maj čestitamo vsem našim gostom in drugim občanom. Za obisk se vljudno priporočamo.
Kolektiv Gostinskega podjetja Vič.

Gostilna »JESIH«
Marija Jesih,
Ljubljana, Dolenjska c. 105
Ob občinskem prazniku občine Vič-Rudnik želi vsem cenjenim gostom prijetno praznovanje ter se toplo priporočamo za obisk.

Gostilna »STRAH«
ŠKOFLJICA
Ob občinskem prazniku občine Vič-Rudnik želi vsem cenjenim gostom prijetno praznovanje ter se toplo priporoča za obisk gostilna Strah, Škofljica 151

Gostilna »PRI ŽABARJU«
Ljubljana, Viška c. 50
Ob občinskem prazniku občine Vič-Rudnik želi vsem cenjenim gostom prijetno praznovanje ter se toplo priporoča za obisk

Gostilna »BRDO«
Cesta na Bokalce 9
Ob občinskem prazniku občine Vič-Rudnik želi gostišče vsem svojim gostom prijetno praznovanje in se toplo priporoča za obisk.